

Analogi 2 /2002

Ortodoksinen seurakuntalehti

TAMPEREEN, TURUN JA HÄMEENLINNAN ORTODOKSISET SEURAKUNNAT / 7.6.2002



Staarosta korjaa ja lohduttaa

Eeva-Liisa Kaikkonen sytyttää kynttilät ennen palveluksen alkua.

Eeva-Liisa Kaikkonen isännöi Tampereen kirkkoa, ompelee kirkkotekstiilejä ja ohjaa apua tarvitsevia

EEVA-LIISA KAIKKONEN on nyt toista vuotta Tampereen kirkon isännöitsijänä. Hän kertoo, että mukavinta isännöintityössä on tuohusten myynti ja erilaisten ihmisten tapaaminen.

Mielipuuhaa Eeva-Liisalle on myös kirkon esitteleminen vierailijoille, joista erityisesti vanhuksat ovat vastaanottavainen kuulijakunta. Hän sanoo, että juuri heillä on sellaista elämäkokemusta, että he ymmärtävät hänen huumorintajuun – niin kirkossa kuin nyt ollaankin.

Valamosta kaikki alkoi

Eeva-Liisan kirkonpalvelijan ura alkoi 1980-luvun puolivälissä Uuden-Valamon luostarista, jossa hän oli talkoolaisena.

- Joskus vuonna 1984 olin äitini luona Ämmänsaarella, ja hänelle tuli Aamun Koitto. Siinä oli ilmoitus kansainvälisestä työleiristä Valamossa. Minä sitten innostuin siitä. Kun tulini kotiin, soitin heti Valamoon, ja siellä langanpäässä oli isä Ambrosius hoitamassa tätä asiaa. Kun sitten kerroin, että haluaisin työleirille

mukaan, hän sanoi, että voi, voi, kun se on tarkoitettu nuorisolle. Olin silloin iältäni viisikymppinen. Hän kuitenkin sanoi, että voisin tulla talkoolaiseksi.

Siitä alkaen Eeva-Liisa kertoo viettäneensä kaikki lomansa, niin kesällä kuin talvellakin, talkoolaisena munkkien parissa. Tässä hän on seurannut äitinsä jälkiä.

- Äitini oli Lintulan luostarin hyvä ystävä. Hän lähetti sinne joka jouluksi hyvin ison joulupaketin. Me jopa joskus nauroimme, että hän antaa sinne enemmän kuin lapsilleen, ja niinhän se olikin.

Kirkkotekstiilit saavat tekijänsä

Eeva-Liisa toteuttaa isännöitsijän työssään Uuden-Valamon luostarissa saamaansa kutsua. Talkoolaisena hän toimi ensin keittiössä kakkumaakarina ja myi matkamuistoja luostarin myymälässä. Ompeleminen sai alkunsa Eeva-Liisan Australiassa asuvan sisaren lomaillessa Suomessa.

(jatkuu s. 12)

Metropoliitta Ambrosius asetettiin virkaansa 5

Arkkipiispa Leon kolumni: Ystävyys ja luottamus 6

Katulapsityötä Hämeenlinnassa 6

Kirkko saa uuden Psalmien kirjan suomennoksen 7

Ortodoksinen hautauskäytäntö 8-9

Tampereen kanttori-ehdokkaiden haastattelu 20

Ahveniston kirkon uusi tuleminen 21



TURUN KOULULAISET MUNKKIEN PARISSA 17

2/2002

Analogi

3. vuosikerta



Erilaisia linjauksia

1	KIRKKOVAHTI KORJAA JA LOHDUTTAA
2	Pääkirjoitus ERILAISIA LINJAUKSIA
3	Metropoliitta Ambrosius TOTUUDEN ETSIMINEN TOTEUTTAA YHTÄ SYVINTÄ KUTSUMUSTA
4-5	Isä Risto Lintu TODELLISTA RUKOILEMISTA Isä Petri Ratilainen OMAA LUONTOA ETSIMÄSSÄ METROPOLIITTA AMBROSIUKSEN VIRKAANASETTAMINEN
6	Arkkipiispa Leo KOLUMNI: YSTÄVYYS JA LUOTTAMUS Anneli Ahtola KATULAPSITYÖTÄ HÄMEENLINNASSA
7	KIRKOLLE OMA PSALMIEN KIRJAN SUOMENNOS
8-9	Isä Heikki Honkamäki ORTODOKSINEN HAUTAUSKÄYTÄNTÖ
10-12	TAMPERE
14-17	TURKU
18-19	HÄMEENLINNA
20	Kari M. Rantilä KANTTORIEHDOKKAIDEN HAASTATTELU
21	Leena Honkamäki AHVENISTON KIRKON UUSI TULEMINEN
23	Radio/TV
24	SKEEMAIGUMENI JOHANNES (venäjäksi)

LEHTEMME UUDISTETTU VERSIO on saanut yksinomaan myönteistä palautetta. Lukijat ovat pitäneet lehdestään! Kiitän monia avustajiamme, jotka ovat osallistuneet yhteisen *Analogin* tekemiseen. Lehtemme onkin mainio osoitus seurakuntaväen talkoohengestä. Tosin moni mainio juttu jää julkaisematta sen vuoksi, että lehden sivumäärä on hyvin rajallinen ja ilmestymiskerrat harvassa. Pahoitteluni niille, joiden jutut ovat kokeneet raakkauksen! Toivottavasti tästä lehden pienuudesta ei tulevaisuudessa synny ongelmia, vaikka Tampereella jouduttiinkin jo turvautumaan lisätiedotteen julkaisemiseen kanttorinvaalien vuoksi.

Iloitsen siitä, että saamme julkaista lehdessämme kahden piispamme kirjoituksia. **Metropoliitta Ambrosius** kirjoittaa alueemme hiippakuntapiispana oman tervehdyksensä lukijoillemme. **Arkkipiispa Leo** on lupautunut kirjoittamaan kolumnia kirkkomme ulkopoliitikasta ja sen linjanvedoista. Odotan mielenkiinnolla, mitä saamme luettavaksemme.

AJASSAMME ON PALJON liikkeellä. Viime syksynä eduskunta hyväksyi parisuhdelain, joka on kirkollisestikin johtamassa varsin yllättäviin tilanteisiin. Luterilainen kirkolliskokous on tässä asiassa tehnyt ensimmäiset linjauksensa, ja valmiita päätöksiä siltä on odotettavissa marraskuun kokouksesta. **Emeritusarkkipiispamme Johannes** lupaili viime syksynä, että oma piispainkokouksemme antaa asiasta oman lausuntonsa keväällä. Vielä sitä ei ole kuulunut.

Luterilaisten kirkollisten vaikuttajien keskuudessa on perustettu *Yhteys*-niminen yhdistys, josta sen esitteen alkulauseessa todetaan: ”*Yhteys on avoin kohtaamispaikka kaikille kristillisten kirkkojen ja yhteisöjen jäsenille, jotka uskovat, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi sulkee piiriinsä myös seksuaali- ja sukupuolivähemmistöt kuten homot, lesbot ja biseksuaalit sekä transihmiset, täysivaltaisina ihmisinä ja kristittyinä.*” Tämän jälkimmäisen lauseen tekee meille kirkollisesti araksi se, että myös joukko Helsingin alueen pappejamme on allekirjoittanut yhdistyksen ohjelmajulistuksen. Käsittääkseni heidän tarkoituksensa on ollut vilpittömästi korostaa allekirjoituksillaan ihmisten välistä tasa-arvoisuutta ja oikeudenmukaisuutta, myös näissä vaikeissa sukupuolisuuden asioissa. Silti papistomme kannattaisi miettiä, minkälaisiin ohjelmajulistuksiin panee nimensä.

Mitä tulee *Yhteys*-yhdistyksen tarkoitusperiin, niin voin jotenkin ymmärtää, että myös homoseksuaali saattaa toimia kirkon virassa. Tosin hän silloin joutuu sitoutumaan pappeuteen moraalisesti ja siveellisesti ikään kuin eri suunnasta kuin tavallisesti. Ja toivottavasti sitoutuu! Mutta sen sanon, että aktiivisia transseksuaaleja en mielelläni katselisi pappeina alttareillamme, vaikka luterilaisen kirkon piirissä heitäkin esiintyy. Olen siis ainakin osaksi taantumuksellinen. Voi minua!

JOENSUUN YLIOPISTON TEOLOGIAN laitos muuttui tiedekunnaksi vuoden alusta. Tiedekunnassa on oltava tietty määrä professoreja ja muuta opetushenkilökuntaa, jotta se voisi toimia kunnolla. Kirkkohistorian, eksegetiikan, systemaattisen teologian ja käytännöllisen teologian korkeimmat virat ovat olleet haussa viime vuoden lopulta alkaen. Ensimmäinen tämän hakuierroksen virka on läntisen teologian puolella nyt täytetty, muutamat muut odottavat tämän kevään lopun ja loppukesän päätöksiä. Opettajavalinnoista paljon riippuu, minkälaisia ajatuksia kirkkomme tulevat työntekijät alkavat ajatella. Siksi nämäkään valinnat eivät ole merkityksetön kysymys.

Myös ortodoksisen seminaarin opettajan virka täytettäneen piakkoin, niin kuin myös uusi seminaarin kirkkomusiikin opettajan virka. Toivottavasti nämä opettajat eivät ole samasta perheestä, niin kuin sillä suunnalla on tapana vähän ollut. Kun näet viime syksynä toimin siellä eksegetiikan lehtorina, ihmettelin joskus ääneen, kuinka minä voin olla sikäläinen yliopiston-opettaja, vaikka en olekaan kenenkään professorin vaimo...

Hyvää kesää kaikille - tasapuolisesti!

Kari M. Rantilä

9.6. Kolmas helluntain-
jälkeinen sunnuntai
Mark. 16:9-20, Room.
5:1-10, Matt. 6:22-33

16.6. Neljäs helluntain-
jälkeinen sunnuntai
Luuk. 24:1-12, Room.
6:18-23, Matt. 8:5-13

23.6. Viides helluntain-
jälkeinen sunnuntai
Luuk. 24:12-35, Room.
10:1-10, Matt. 8:28-9:1,
Fil. 2:5-11, Luuk. 10:
38-42, 11:27-28

30.6. Kuudes hellun-
tainjälkeinen sunn.
Luuk. 24:36-53, Room.
12:6-14, Matt. 9:1-8,
1. Kor. 4:9-16, Matt.
9:36-10:8

7.7. Seitsemäs hellun-
tainjälkeinen sunn.
Joh. 20:1-10, Room.
15:1-7, Matt. 9:27-35

14.7. Kahdeksas hel-
luntainjälkeinen sunn.
Joh. 20:11-18, 1. Kor.
1:10-17, Matt. 14:14-
22, Tit. 3:8-15, Matt.
5:14-19

21.7. Yhdeksäs hellun-
tainjälkeinen sunn.
Joh. 20:19-31, 1. Kor.
3:9-17, Matt. 14:22-34

28.7. Kymmenes hel-
luntainjälkeinen sunn.
Joh. 21:1-14, 1. Kor.
4:9-16, Matt. 17:14b-
23a, Fil. 2:5-11, Luuk.
10:38-42, 11:27-28

4.8. Yhdestoista hel-
luntainjälkeinen sunn.
Joh. 21:15-25, 1. Kor. 9:
2-12, Matt. 18:23-35

11.8. Kahdestoista hel-
luntainjälkeinen sunn.
Matt. 28:16-20, 1. Kor.
15:1-11, Matt. 19:16-26

18.8. Kolmastoista hel-
luntainjälkeinen sunn.
Mark. 16:1-8, 1. Kor. 16:
13-24, Matt. 21:33-42

25.8. Neljästoista hel-
luntainjälkeinen sunn.
Mark. 16:9-20, 2. Kor.
1:21-2:4, Matt. 22:1-14



Metropoliitta Ambrosius

Totuuden etsiminen toteuttaa yhtä syvintä kutsumusta

KRISTILLISEN USKON YKSI keskeinen ulottuvuus on älyllinen. Jumala on luonut meille aivot, kyvyn pohtia, eritellä, analysoida ja tehdä loogisia johtopäätöksiä. Jumala itse on älyn ja hengen ”jättiläinen”. Eihän muuten olisi olemassa näin hienosäikeistä ja tulevaisuudelle avointa maailmanlaajuista kulttuuria.

Ihmisen tehtävä on olla Jumalan työtoveri. Siihen liittyy kutsumus jatkaa esimerkiksi tieteellisen tutkimuksen ja luonnontieteellisten keksintöjen kautta Jumalan luomistyötä.

Tämän päivän tutkijat ja löytöretkeilijät ovat etsineet Jumalaa luonnosta. **Juri Gagarin** kertoi avaruuslentonsa jälkeen, ettei hän tavannut Jumalaa maailmankaikkeudessa. Jumalaa eivät ole löytäneet monet tämän päivän tutkijat ja ajattelijat riippumatta siitä, tarkastelevatko he todellisuutta parhaimmalla kaukoputkella tai mikroskooppilla.

Me kirkonmiehet emme tee tätä kysymystä helpoksi älyllisesti orientoituville ihmisille. Tavallisimpia helmasyntejämme on puhua aukkojen Jumalasta. Tämä tarkoittaa sitä, että perustelemme Jumalan olemassaoloa ja vaikutusta siellä, missä jotain luonnon ilmiötä tai elämän kohtaloa ei voida rationaalisesti selittää. Näemme Jumalan työn siinä, missä nykytieteen ja -ajattelun näkökulmasta on ihmettä, selittämätöntä.

Meidän on syytä syvästi kunnioittaa kaikkea tutkimusta ja totuuden etsimistä. Se toteuttaa ihmisen yhtä syvintä kutsumusta. Olen virkistyneellä mielellä äskettäin lukenut professorien **Esko Valtaojan** ja **Eero Paloheimon** syvällisiä analyysejä ja pohdiskeluita maailmankaikkeuden olemuksesta ja tulevaisuudesta. Hengellisen totuuden etsimisen kannalta ei ole olennaista, ovatko he itse tutkijoina löytäneet siitä hengellisen ulottuvuuden vaiko eivät.

Meillä ihmisillä ja itse asiassa koko olevaisella on toivoa silloin, kun rehellisyys, aito etsiminen ja valmiiden totuuksien kyseenalaistaminen ovat merkittävästi osa elämää. Jumala itse antoi vapauden ja avoimuuden eteenpäin.

Hengellisellä tiellä meillä on tietysti myös oma totuutemme Ylösnousseessa Kristuksessa ja hänen kirkossaan. Se toteutuu rakkaudessa ja osallisuudessa. Mutta se operoi ihan toisella tasolla kuin tieteellinen tieto, vaikka molempia tarvitaan.

Siten kristillinen kirkko kestää ja yhtä hyvin kannustaa kaikkea avointa pohdiskelua ja tieteellistä tutkimusta tämän todellisuuden hienosäikeisestä olemuksesta ja työtä sen jalostamiseksi. Näiden asioiden pohdiskelu jalostaa omaakin elämäämme. Se myös syventää meidän uskoamme ja ymmärrystämme.

Lisää tästä aiheesta nykytieteen ja ajattelun näkökulmasta, ks.

Valtaoja: Kotona maailmankaikkeudessa ja Paloheimo: Megaevoluutio.



Risto Matsi



Varvara Merras

KANTTORINVAALIT KESÄKUUN ALUSSA TAMPEREELLA

Tampereen ortodoksisen seurakunnan ylimääräinen seurakunnankokous seurakunnan kanttorin vaalin toimittamista varten pidetään sunnuntaina 9. kesäkuuta 2002 Tampereella Pyhän Aleksanteri Nevalaisen ja Pyhän Nikolaoksen kirkossa ja Porissa Pyhän apostoli Johannes Teologin rukoushuoneessa.

Seurakunnankokous aloitetaan Pyhien Aleksanteri Nevalaisen ja Nikolaoksen kirkossa sunnuntaina 9.6.2002 klo 10 alkavan liturgian jälkeen, aikaisintaan klo 11.30. Kokous keskeytetään klo 13.00, ja sitä jatketaan Porin Pyhän apostoli Johannes Teologin rukoushuoneessa klo 16.00-16.30:n välisenä aikana. Kokous keskeytetään Porissa klo 16.30, ja sitä jatketaan Tampereella Pyhien Aleksanteri Nevalaisen ja Nikolaoksen kirkossa klo 18.00, jolloin suoritetaan vaalitoimituksen päättäminen, äänten laskeminen ja vaalin tuloksen julistaminen.

Virkaan ehdolle on Helsingin metropoliitta Ambrosius asettanut 1. vaalisijalle dir.cant. **Risto Matsin** ja 2. vaalisijalle kanttori **Varvara Meraksen**.

KANTTORIEHDOKKAIDEN HAASTATELUN ON SIVULLA 20.

Isä Risto Todellista rukoilemista

”Jumala on henki ja siksi niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla hengessä ja totuudessa”, sanoi Jeesus (Joh. 4:24).

RUKOUS ON KAHDEN eri persoonan kohtaamista. Siinä korkein, puhtain henki ja epätäydellinen henki, joka asuu aineellisessa ruumiissaan, lähestyvät toisiaan. Voidakseen saavuttaa korkeimman hengellisen tason ihmisen täytyy saada lihallinen ruumiinsa Jumalan tahdon mukaiseen toimintaan. Ajatusten, järjen tulee hyväksyä Korkeimman Järjen totuudet, vaikka ei niitä aina ymmärtäisikään.

Ihmisen usko Jumalaan ei ole siis vain järjellä hyväksyttävä asia. Siihen liittyy aina myös ihmisen tunne, joka hyväksyy myöskin sen, mitä järjellisesti ei voida selittää eikä tieteellisesti todistaa. Ei ole mitenkään mahdollista järjellisesti selittää Jeesuksen, apostolien Pietarin ja Paavalin kuolleista herättämisiä. Monien on vaikea uskoa, että apostoli Paavalin yltä otettujen vaatekappaleiden kosketuksella monet sairaut parantivat apostolin itsensä ollessa kaukana kohteesta.

Myöhemmin marttyyrikaudella koettiin elämäkertatietojen mukaan lukemattomia ihmeitä ja sen jälkeen myös vastaavanlaisia kokemuksia suurten kilvoittelijoiden pyhän jäännösten äärellä. Vastaavanlainen ihme oli tapahtunut, kun kaatunut israelilaisotilas heitettiin luolaan, ja koskettaessaan profeetta Elisan luita sotilas heräsi eloon.

Vanhan kirkon pyhien elämäkerrasto, synaksarion kertoo lukuisista ihmeistä, joiden ihmekertomukset ovat todellisuutta vain meidän uskomme kautta.

Rukous ikonin edessä

Monet ihmiset ovat saaneet vastauksen rukouksiinsa rukoillessaan jonkun heille rakkaan ikonin edessä. On eräitä Jumalansynnyttäjän ikoneja, joissa on kuvattu esimerkiksi kolme kättä. Se kolmas käsi on maalattu kiitollisuuden osoitukseksi siitä, että rukoilijan irronnut käsi on ihmeellisellä tavalla liittynyt takaisin.

Kirkkokalenterissa on käytössämme



olevien pyhien muistojen joukossa toistakymmentä eri pyhien ikonien muistopäivää. Niistä seitsemän on kesäkuukausien aikana. Ne kertovat tapahtuneista ihmeistä. Ne ovat todisteita hengessä ja totuudessa toteutuneesta rukouksesta.

Edellä kuvatut tapahtumat kertovat kirkon historian aikana tapahtuneista asioista. Moni saattaa ajatella, ettei niin voisi käydä nykyaikana ja varsinkaan jonkun uuden ikonin edessä kannettujen rukousten kautta. Kysymyshän ei ole pyhien reliikkien (pyhäinjäännösten) aitoudesta, ei ikonin kauneudesta, ikonimaalarin persoonasta tai pyhän toimituksen toimittajan persoonasta vaan reliikkien tai ikonin edessä rukoilevan uskosta ja rukousten syvyydestä.

On luonnollista, että ikoni voi kauneudellaan vetää puoleensa rukoilijaa, mutta tärkeintä on se, että rukoilijan ja hänen taivaallisen esirukoilijansa kesken syntyy harmonia, jonka kautta yhteys kaikkein Korkeimpaan muodostuu. ”*Ihmeellinen on Jumala pyhissänsä*”.

Jumalan siunaamaa ja voimia antavaa kesäkautta teille kaikille!

ISÄ RISTO

- 23.6. Jumalansynnyttäjän juhla Vladimirin ikonin kunniaksi
- 26.6. Jumalansynnyttäjän juhla Tihvinän ikonin kunniaksi
- 8.7. Jumalansynnyttäjän juhla Kasanin ikonin kunniaksi
- 10.7. Jumalansynnyttäjän juhla Konevitsan ikonin kunniaksi
- 28.7. Jumalansynnyttäjän juhla Smolenskin ikonin kunniaksi
- 7.8. Jumalansynnyttäjän juhla Valamon ikonin kunniaksi
- 16.8. Kristuksen käsittätehdyin ikonin juhla
- 13.10. Jumalansynnyttäjän juhla Ivironin ikonin kunniaksi
- 22.10. Jumalansynnyttäjän juhla Kasanin ikonin kunniaksi
- 24.10. Jumalansynnyttäjän juhla *Kaikien murheellisten ilo* –ikonin muistoksi
- 27.11. Jumalansynnyttäjän juhla *Ennusmerkki*-ikonin kunniaksi

Isä Petri Omaa luontoa etsimässä

Olen oppinut, että vaikka sydämesi särkyä kuinka pahoin tahansa, niin maailma ei pysähdy surusi takia.

Olen oppinut, että diplomit ja saavutukset eivät tee sinusta hyvää ihmistä.

Olen oppinut, että ihmiset, joista todella välität, viedään sinulta aivan liian pian.

IHMINEN, JOKA ETSII jotain, antaa hienon elämänmallin niille, jotka ovat kadottaneet taidon etsiä piristävää sisältöä elämään. Ja meitä on yllättävän paljon, vaikka koko ajan haluamme kiittää olevamme kiireisiä. Kiireisessä elämässä ei oikein tahdo jäädä aikaa muuhun kuin työhön ja laskujen maksuun. Tällainen elämän muoto on pitemmän päälle tuskastuttavaa, eikä siitä pääse helposti edes eroon. Väsyneenä ei sitten enää jaksa hoitaa itseään, ja hakeutuu aivan vääränlaiseen rentoutumiseen.

Jokainen kirkon piiriin hakeutuva ihminen monine ja monipuolisine kysymyksineen antaa paljon toivoa ihmisen halusta päästä irti tästä luonnottomasta elämäntilanteesta, jota hallitsevat kovat elämänarvot: raha, menestyminen, mahdollisuus tavata ”oikein hienoja ihmisiä” ja valitettavasti myös velkakierteen aiheuttama rauhattomuus.

Kirkossa vallitsee rauha, ainakin tähän tulee mielestäni kaikissa rukouspaikoissa pyrkiä. Kun järjestys on hyvä, ja kaikki tietävät tehtävänsä sekä ovat sisäistäneet koko jumalanpalveluksen tarkoituksen, tämä rauha toteutuu.



nesti on ollut mukava olla eri pyhäköissä näiden kolmen seurakunnan alueella ja kokea rukouksen läsnäolo.

Kaikki neuvomiset, moittimiset tai jopa kehumiset ja "hössötykset" rikovat hetkessä tämän rauhan. Pyhäköissä toimivat uhraavat suuren osan ajastaan kirkon kaunistukseen sekä tuntuvat todella rakastavan ja olevan hyvässä mielessä ja oikeutetusti ylpeitä omasta kirkostaan.

Seurakunta koostuu erilaisista ihmisistä, eri armolahjan omaavista jäsenistä, joista jokainen kantaa kortensa kekoon. En halua ylistää ja kehua ketään erikseen, mutta jokainen jäsen osallistuu ruumiin kunnossapitoon. Joku käy harvemmin kirkossa, mutta taloudellisesti haluaa jakaa vastuuta koko yhteisöstä. Toiset laulavat ja haluavat auttaa kirkkoa rukouselämän vahvistajana. Toiset maalaavat ikoneja tuoden Kristuksen niille, jotka haluavat nähdä. Toiset uurastavat kiinteistöjen kunnossapidon kanssa. Opettajat innostavat lapsia pysymään kiinni kirkossa ja haluavat hyvyttää lasten elämään.

Yhteenkuuluvuuden tunne on tänä päivänä entistä tärkeämpi, kun elämä on mennyt niin kovaksi kamppailuksi, joten kilpailkaamme kirkossa toinen toistemme kunnioittamisessa.

Kesällä pitäisi aurinkopanelit levittää kohti aurinkoa ja ladata akut täyteen pitkää ja synkkää pimeää vuodenaikaa varten, joten hakeudu luontoon (tai johonkin muuhun hoitoon). Ihminen on osa luontoa, ja nykyään on erinomaiset mahdollisuudet päästä kauniille paikoille, jopa kaupungeissa.

Pyhittäjä **Dimitri Rostovilainen** kirjoittaa: - Ajattele, mistä saat rauhan ja levon? Mistä hiljaisuuden ja lohdutuksen? Saatko sen tämän maailman kunnian vai ajallisesta rakkaudesta, nautinnoista, nukkumisesta, laiskottelusta, kauneudesta, lihallisesta rakkaudesta vai jostain muusta?

- Älä etsi tästä ajallisesta maailmasta lepoa ja lohdutusta, sillä sieltä et tule sitä koskaan löytämään. Sillä maatuva ja katoava maailma ei voi sitä suoda sielullesi. Todellakaan täällä ei ole rauhaa eikä lepoa, sillä tämän maailman maine on muuttuva, ja siihen liittyy usein häväistystä ja solvausta. Tämän maailman kunnia ei ole koskaan missään suhteessa pysyväinen ja samanlainen vaan se alituisen ja lakkaamatta vaihtelee kuin kuu taivaalla.

ISÄ PETRI

METROPOLIITTA AMBROSIUS ASETETTIIN VIRKAANSA

USPENSKIN KATEDRAALISSA vietettiin sunnuntaina 21. huhtikuuta harvinaista juhlaa, kun **Helsingin metropoliitta Ambrosius** asetettiin virkaansa. Ennen Ambrosiusta Helsingin hiippakunnan esipaimen on vaihtunut vain neljä kertaa. Virkaanasettamisen toimitti **Karjalan ja koko Suomen arkkipiispa Leo**. Tilaisuutta kunnioitti läsnäolollaan Tasavallan presidentti **Tarja Halonen** ja valiakuntaneuvos **Pentti Arajärvi**.

Virkaanasettamista seuranneessa juhraliturgiassa palvelivat arkkipiispan lisäksi vasta nimitetty metropoliitta **Ambrosius** sekä **Oulun metropoliitta Panteleimon**. Palvelukseen osallistuivat myös kaikki Helsingin hiippakunnan kahdeksan seurakunnan kirkkoherrat.

Itse virkaanasettamisseremonia oli varsin lyhyt. Metropoliitta **Ambrosius** otettiin vastaan kirkon ovella, puettiin piispan mantiaan ja pieneen jumalanpalveluspukuun. Kirkollishallituksen sihteerin **Harri Tajakan** luettua nimitysasiakirjan arkkipiispa ojensi virkaanasettavalle piispan mitran sekä piti puheen. Puheen lopuksi arkkipiispa luovutti paimensauvan metropoliitta **Ambrosiukselle**. Toimituksen lopuksi uusi esipaimen siunasi kirkkokansaa kuoron laulussa pitkän iän toivotuksen "*is polla eti despota*."

VENÄJÄNKIELISEN MATKAPAPINTOIMI

Helsingin ortodoksisessa hiippakunnassa julistetaan haettavaksi venäjänkielisen matkapapin määräaikainen toimi. Toimialueena on ensisijaisesti Etelä-Suomi. Tehtävänä on Suomessa asuvan venäjänkielisen väestön sielunhoito. Toimeen valittavalta edellytetään täydellistä venäjän kielen taitoa. Toimi täytetään 1.9.2002 alkaen vuoden 2003 loppuun. Palkkaus on valtion palkkaluokan A17 mukainen.

Ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun asetuksen 37 §:n 1 momentin mukaiset hakemukset on osoitettava jatoimitettava Helsingin hiippakunnan piispalle (Unioninkatu 39 A, 00170 Helsinki) viimeistään torstaihin 20.6.2002 kello 16.15 mennessä.

Konstantinopolin ekumeenisen patriarkaatin edustajana oli **Tukholman ja koko Skandinavian metropoliitta Pavlos**. Läsna olivat myös **Tallinnan ja koko Viron metropoliitta Stefanos** sekä emeritusarkkipiispa, **Nikean metropoliitta Johannes**. Venäjän ortodoksista kirkkoa edusti mitrarovasti **Viktor Lioutik**. Englannin anglikaanista kirkkoa edusti Lontoon piispa **Richard Chartres**, Suomen luterilaista kirkkoa Helsingin piispa **Eero Huovinen** ja Suomen katolista kirkkoa isä **Jan Aarts**. Läsna olivat myös Kreikan, Kyproksen ja Viron suurlähettiläät.

Virkaanasettamiseen ja liturgiaan oli saapunut satamäärin kirkkokansaa. Kirkkokansan joukossa oli myös monia julkisuudesta tunnettuja liike-, talous- ja kulttuurielämän edustajia.

Kuka on metropoliitta Ambrosius?

Metropoliitta **Ambrosius (Risto Jääskeläinen)** on syntynyt Tohmajärvellä 1945. Hän on valmistunut sekä teologian että valtiotieteen maisteriksi. Tutkimustyötä hän on tehnyt mm. Yhdysvalloissa, Cambridgessa ja Moskovassa. Papiksi ja munkiksi hänet vihittiin 1979, ja hän sai arkkipiispan arvon 1986. Ortodoksisen kirkkokunnan apulaispiispaksi hänet valittiin ja vihittiin 1988. Ennen Helsinkiin tuloaan hän toimi Oulun metropoliittana 1996-2002.

Metropoliitta **Ambrosius** tunnetaan laajoista yhteiskuntasuhteistaan sekä ekumeenisesta harrastuksestaan. Hän on osallistunut kirkkomme edustajana moniin kansainvälisiin neuvotteluihin.

Helsingin hiippakunta

Helsingin ortodoksinen hiippakunta toimi aluksi Viipurissa. Sodan jälkeen piispanistuin siirrettiin Helsinkiin. Viipurin ja Helsingin ensimmäinen piispa oli **Aleksanteri (Karpin)**, 1883-1969). Hän toimi piispana vuosina 1935-1969.

Vuosina 1970-1987 piispana toimi **Johannes (Rinne)**, s. 1923). Vuonna 1972 Suomen hiippakunnat korotettiin metropoliittakunniksi, jolloin Helsingin piispaa ryhdyttiin kutsumaan metropoliitaksi. Johanneksen jälkeen metropoliittoja ovat olleet vuosina 1988-1996 **Tiihon (Tajakka)**, 1928-2000) ja vuosina 1996-2001 **Leo (Makkonen)**, s. 1948).

YSTÄVYYTÄ JA LUOTTAMUS

ALOITETTUANI JOULUKUUN 1. päivänä 2001 arkkipiispan virassa olen saanut muun ohella hoitaa vilkasta kanssakäymistä hänen pyhytensä **patriarkamme Bartolomeoksen** ja hänen virastonsa kanssa. Kuten jo syksyllä ennen lokakuun kirkolliskokousta, niin myös välittömästi se jälkeen hän on monesti tuonut esille sanoissa ja teoissa äitikirkon ja meidän autonomisen kirkkomme lämpimien ja toisiansa kunnioittavien suhteiden olemassaolon ja merkityksen. Henkilökohtaisesti olen saanut tuntea, että kanssakäymisessämme vallitsee aito ystävyys ja luottamus.

Ekumeenisen patriarkaatin pyhä synodi vahvisti kirkolliskokouksemme suorittaman vaalin jo kahden päivän sisällä tapahtumasta. Patriarkaatin keskeinen ja korkea-arvoinen edustaja oli läsnä palvelen kanssamme virkaanastumisjuhlassa tuoden äitikirkon tervehdyksen. Kunnioitettu edeltäjäni **Nikean metropoliitta Johannes** suoritti virkaanasettamisen patriarkan pyynnöstä. Juhlassa oli edustajia kymmenestä paikalliskirkosta ja suomalaisesta ekumeniasta sekä yhteiskuntamme hallinnon eri tasoilta.

Kun otin yhteyttä patriarkkaan tehdäkseen virallisen vierailun *Fanariin*, hän pyysi minut mukaansa paimenmatkalleen Yhdysvaltoihin seurueensa ensimmäisenä jäsenenä, kuten hän määritteli. Koin tämän mahdollisuuden huomionosoituksena kirkollemme, ja niin lähdin mielelläni mukaan. Vierailimme Washingtonissa, Bostonissa ja New Yorkissa Amerikan arkkihiippakunnan 80-vuotisjuhlassa ja *Pyhän ristin* (engl. Holy Cross) hengellisen oppilaitoksen 65-vuotisjuhlassa. Mukaani otin Joensuun yliopiston ortodoksisen laitoksen johtajan tohtori **Petri Piironen**. Valmistelimme amerikkalaisten ortodoksisen oppilaitosten ja meidän teologikoulutuksemme yhteistyötä. Patriarkan ja hänen seurueensa ohjelmaan kuuluivat mm.

tapaamiset ja keskustelut presidentti **George W. Bushin** ja ulkoministeri **Colin Powellin** kanssa. Tapasimme myös ex-presidentti Bushin ja hänen puolisonsa.

Kyseisen matkan Istanbulin osuuteen sisältyivät viralliset puheemme ja keskustelumme Fanarissa pyhän synodin jäsenten läsnäollessa. Kahdenkeskisissä keskusteluissamme olivat esillä asiat Suomessa, Virossa, Ruotsissa ja Venäjällä. Ajatustenvaihdossa vallitsi hyvin avoin ja vilpittön ilmapiiri.

Kuluneen kevään ohjelmaani kuului kahden kuukauden sisällä toinenkin Konstantinopolin matka. Patriarkan toimuksesta osallistuin hänen rinnallaan piispoista ensimmäisenä kaikkiin suuren viikon ja pääsiäispäivän palveluksiin sekä mirhavoiteen vihkimistapahtumaan. Suurena torstaina palveluksessamme oli yli viisikymmentä piispaa eri puolilta maailmaa ja runsaasti pyhiinvaeltajia. Kreikan televisio lähetti kaikki palvelukset, joita olen kuullut seuratun Suomesakin. Kevään ja kesän aikana vieraillee ortodoksisen nuorisomme edustajia Fanarissa, ja sieltä tulee ryhmä nuoria Suomeen.

KARJALAN JA KOKO SUOMEN ARKKIPIISPA LEO

Patriarkka Demetrios seurueineen tapasi presidentti Georg W. Bushia 5. maaliskuuta Valkoisessa talossa. Kuvassa patriarkan ja metropoliitta Leon lisäksi presidentti Bush, Italian arkkipiispa Gennadios ja metropoliitta Apostolos sekä Amerikan arkkihiippakunnasta Michael J. Harris ja liikemies Alex Spanos.



KATULAPSITYÖTÄ HÄMEENLINNASSA

PSHV:N VUOSIKOKOUS pidettiin Hämeenlinnassa 13.-14.4.2002. Lauantain aamupäivän ohjelmassa oli **katulapsityön seminaari**, jossa **Antonina Sosnov-Perälä** selvitti Hämeenlinnasta Venäjälle tehtyä avustustyötä. Toiminta on keskittynyt lähinnä Viipurin ja Pietarin alueille. Kontaktien luomisessa ja toimintakanavien avaamisessa monet ystävät Venäjän puolella ovat olleet tärkeänä apuna.

Alkuajan seikkailuja

Antonina kertoi, että ensimmäinen matka oli yksityisluontoinen 1990-luvun alkupuolella. Silloin hän ystävättärensä kanssa lähti rohkeasti omalla autolla Viipuriin. Viipurista matkattiin linja-autolla Koivistolle, missä sijaitti aikuisikäisten kehitysvammaisten hoitolaitos. Vastaanotto siellä oli lämmin ja ystävällinen. Hoitolaitoksen paikat kaikessa vaatimattomuudessaan olivat siistit ja puhtaat.

Koivistolla käytiin sitten useamman kerran ja isommalla joukolla. Bussi oli aina täynnä avustustavaraa. Viimeksi siellä käytiin marraskuussa 1999. Noin kuukausi matkan jälkeen saatiin tiedotusvälineistä kuulla ja lukea, että laitoksessa oli riehunut tulipalo, joka tuhosi päärakennuksen. Tulipalossa menehtyi noin parikymmentä hoidokkia. Heidän muistokseen isä Gaius toimitti *panihidan* Hämeenlinnan kirkossa. Tulipalosta selviytyneet on sijoitettu eri hoitolaitoksiin, mm. Hazinan kaupunkiin.

Viipurin sosiaalihuoltokeskus

Viipurissa sijaitsevaan EKOS-sosiaalihuoltokeskukseen on viety avustustavaraa vuodesta 1998 alkaen. EKOS:in toiminta-alue kattaa laajan osan Karjalan kannaksesta ja sen kylistä, mm. Muolaan ja Raivolaa. Keskus auttaa perheitä kehdestä hautaan. Keskuksessa ei varsinaisesti asu lapsia vaan heistä suurin osa tuodaan sinne aamulla ja haetaan illalla pois. Tarkoitus on, että puolen vuoden aikana perheen olosuhteet saataisiin sellaiseen kuntoon, että lapset voisivat kokonaan palata omaan kotiinsa. Perheissä on yleensä alkoholi- ja huumeongelmia, ja lapset ovat usein erittäin

sulkeutuneita, apaattisia ja toimintakyvyttömiä. Lapsen saama terapiahoito tuottaa näkyvää edistymistä jo lyhyenkin ajan jälkeen.

Antonina kertoi, että viimeisten parin vuoden aikana keskuksen tiloja on kunnostettu, maalattu ja tapetoitu Suomesta saadulla avulla. Keskuksen yhteyteen on perustettu myös turvakoti, ja huostaan otettuja lapsia on sijoitettu sijaisvanhempien luokse. EKOS:illa on toiveena luoda yhteyksiä Suomessa oleviin sijaisperheisiin, joiden kanssa voitaisiin olla keskusteluyhteydessä erilaisen käytännön ongelmien ratkaisuisissa.

Avustukset menevät perille

Antonina vakuutti, että avustustavara menee perille sitä tarvitseville ihmisille. Tavara viedään suoraan siihen kohteeseen, jonne ollaan menossa. Siellä tavara luovutetaan laitoksen johdolle, jolla on tiedossa apua tarvitsevat henkilöt. Antoninan mukaan hämeenlinnalaiset eivät ole pitäneet tarpeellisena sitä, että tavara annetaan suoraan henkilön käteen, koska ei ole tietoa siitä, onko kyseinen henkilö juuri kenkäparin tai kahvipaketin tarpeessa tai haluaako hän edes ottaa vastaan tarjoamaamme tavaraa.

Ennen matkaa ollaan aina ennakkoon yhteydessä kohteeseen, jotta saadaan selville, mistä on puutetta ja mitä toivottaisiin tuotavaksi. Keskuksessa pidetään myös kirjaa siitä, milloin ja mitä kullekin perheelle on annettu. Hämeenlinnalaiset sattuvat kerran olemaan paikalla, kun oli avustusten jakopäivä. Silloin tavarat oli pantu esille yhteen huoneeseen, ja sieltä sai kukin ottaa tarpeensa mukaan.

Tienhaaran kylän lastenkoti

Entisen Tienhaaran kylän lastenkodissa on vierailtu kerran. Koska Viipurin alue on niin lähellä Suomea, niin sinne tulee avustuseriä paljon eri tahoilta. Niinpä hämeenlinnalaiset ovat ottaneet avustuskohteekseen Pietarista lastenkoti numero kuuden.

Antonina kertoo, että hämeenlinnalaisen avustusryhmä oli ensimmäinen tuossa lastenkodissa vierailut ryhmä. Tämän katulastenkodin lapset ovat alle 12-vuotiaita, ja joukossa on myös kuuromykkiä lapsia. Monen lapsen vanhemmista ei ole mitään tietoa, joskus ei lapsen tarkasta iästäkään. Usein tapahtuu,

(jatkuu sivulla 19)

Kirkolle oma Psalmien kirjan suomennos

KRISTILLISEN KIRKON varsinainen Raamattu oli ajanlaskumme alussa heprealaisen Vanhan testamentin kreikankielinen käännös *Septuaginta*. Sen käännöstyö alkoi parisataa vuotta ennen Kristuksen syntymää. Kun kirkko omaksui tämän kreikkalaisen käännöksen teologisen opetuksensa yhdeksi perustaksi, silloisissa uskonnollisissa riidoissa juutalaisuus sanoutui puolestaan irti *Septuagintasta*. Näin nimenomaan Vanhan testamentin kreikkalaisesta käännöksestä tuli ajanoloon myös ortodoksisen kirkon pyhää traditiota.

Suomeksi *Septuagintan* tekstimuotoja on voitu lukea Uudesta testamentista. Suurelta osin aina silloin, kun Uudessa testamentissa lainataan Vanhaa testamenttia, on lainaus kreikankielisessä alkutekstissä juuri *Septuagintan* mukaisessa sanamuodossa. Silti Vanhan testamentin kanonisia kirjoja ei ole tähän asti voinut lukea tämän kreikkalaisen käännöksen mukaisesti suomennettuina. Nykyinen Raamattun virallinen suomennos on tehty pääosin heprealaisesta alkutekstistä, kun taas kirkkomme käyttämä liturginen ja teologinen raamatunteksti on aina perustunut pitkälti kreikankieliseen *Septuagintaan*.

Septuagintaa myös suomeksi

Eri tahoilla on viime vuosina tullut esiin tarve saada yhtenäinen ja kattava suomenkielinen käännös *Septuagintaan* perustuvista liturgisista teksteistä. Myös ortodoksisen identiteettiin vaikkapa vain teologian opiskelijoiden keskuudessa "omalla" aidosti perinteen mukaisella raamatunsuomennoksella on kiistatta myönteinen vaikutuksensa.

Viime syksyn alussa kirkollishallitus ja ortodoksinen piispainkokous päättivät valmistaa Psalmien kirjan *Septuagintan* mukaisen suomennoksen kirkkomme liturgisen ja kirkollisen elämän tarpeita varten. Tehtävän käytännön toteutus annettiin *Ortodoksisen kirjallisuuden julkaisuneuvoston* (OKJ) huoleksi. Suomennoksen kreikankielisenä lähde-tekstienä käytetään *Alfred Rahlfsin* Saksan *Göttingenin tiedeakatemian*

<p>238</p> <p>περίεχον με ἄμα. 19 ἑμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαπηνρίας.</p> <p>88 ΠΗ'</p> <p>1 Συνέως Αἰθῶν τῆ Ἰσραηλίτη. 2 Τὰ ἔλεῃ σου, κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἡσσυται, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελοῦ τὴν ἀληθεῖαν σου ἐν τῷ στόματι μου, 3 ὅτι εἶπας Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀληθεία σου 4 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ἄμωσα Δαυὶδ τῷ δοῦλῳ μου 5 Ἐως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου. διὰ πάντα.</p> <p>6 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσια σου, κύριε, καὶ τὴν ἀληθεῖαν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. 7 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ, καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἰοῖς θεοῦ; 8 ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περιόχους αὐτοῦ. 9 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίος σοι; δυνατὸς εἶ, κύριε, καὶ ἡ ἀληθεία σου κύκλῳ σου. 10 οὐ δεσπόσεις τοῖ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς οὐ καταπραΰνεις.</p> <p>Sa R' Ga TTh' He 1219': cf. 10; 18: ** unus stichus S 19 καὶ πλησίον R' Ga L' A' = Π > B' Sa [hab. amicis meos pro φίλοι] La^oAng ταλαπηνρίας + μου Sa 8y</p> <p>88 (Π 88) 1 ἄμωσα = Π αὐτῶν LThP' 1219; ἀμωσα R' [La^o Iosian] Lpa^oThP 55; ex 87i τῆ Ἰσραηλίτη του -του He; το ἰσραηλῆ 1219; exraite Ga [Uulg. ahi- tae] = Π; cf. 87i 2 σου κυρία] domini Sa Ga = Π ἀπαγγελοῦ pr. et La^o [dividit 2^o in duo stichos: εἰς γεν. κ. γεν. et promissivabo - fin.) 3 ἐμας] dixi La^o = Π οἰκοδόμῳ pr. dixi La^o fin.] ad. M. in eis Ga</p>	<p>PSALMI 87:8-88:10</p> <p>4 διεθέμην] testamentum meum La^o 4] add. stichum ἑμεα εκλεκτον εκ του δου μου S; ex 20 5 γενεαν 2] pr. εκ R 6 καὶ R' R' 55 (= F^o); cf. 12. 22. 28] + ψῶ Sa Ga L' A' ἐκκλησίᾳ] ec- clesiis Sa ἁγίων] ἁγίων R; cf. 88. 10 7 τῶ κυρίῳ 1] deo Bo, dominus La^o καὶ τις B' Sa Syta^oHe^o 1219' et Aug. IV 939 E] ἡ τις R' ThP^oSym^o et Aug. IV 939 F [his] 840 A; > Ga LThP A = Π κύριος 2] deo S B' Uulg 8 ἐν βουλῇ ἁγίων] inter filios iusto- rum La^o; cf. 7^o inter filios dei φοβερός B' R' Ga + ἁγίων R 9 ὁμοίος] ὁμοιωθήσεται R 10 του κρατοῦ] το κρατος Lpa^oThP^o του ἐξ] καὶ του B'</p>
---	--

Septuaginta-julkaisusarjan Psalmien kirjan tekstilaitosta (*Psalmi cum Odis*). Varsinaisten psalmien lisäksi suomennokseen tulevat myös Psalmi 151 sekä yhdeksän oodia. Myös muut Vanhan testamentin liturgiset tekstit tullevat mukaan tehtävään suomennokseen.

Käytännön käännöstyö

Käytännössä kääntäminen toteutetaan siten, että käännöksen perustekstiksi otetaan nykyisen kirkkoraamattua suomennos. Silloin kun tämä vastaa kreikankielistä tekstiä, uusi käännös noudattaa sen sanamuotoa, mutta kun nykyinen virallinen suomennos poikkeaa *Septuagintan* sanamuodosta, silloin käännetään uudestaan pelkästään *Septuagintan* mukaan. Suomennostyö perustuu siis sekä heprean että kreikan kielen vertailevaan kääntämiseen.

Käännöstyö aloitettiin tämän vuodesa alussa. Varsinaisen peruskäännöstyön suorittaa tamperelainen eksegeetti **Kari M. Ranttilä**. OKJ:n asettamaan suomennostyöryhmään kuuluvat lisäksi toimitussihteeri **Arimo Nyström**, munkki **Serafim** (FT, väit.) Uuden-Valamon luostarista sekä FM **Katariina Nikku**. Työn arvioidaan valmistuvan parin vuoden kuluessa.

ORTODOKSINEN HAUTAUSKÄYTÄNTÖ

LÄHIOMAISEN KUOLEMA koskettaa aina syvästi ja aiheuttaa surua ja epä tietoisuutta. Kaiken surun keskellä olisi kuitenkin huolehdittava hautaukseen liittyvistä käytännön järjestelyistä. Jos henkilö on kuollessaan ollut ortodoksisen kirkon jäsen, hautaustoimituksen suorittaa ortodoksisen seurakunnan pappi.

Ortodoksisten hautastapojen suhteen esiintyy usein epätietoisuutta. Seuraavassa artikkelissa käsitellään lyhyesti hautaukseen liittyviä asioita.

► Ensinyhteydenotto pappiin

Kuoleman tapahduttua vainajaa hoitanut lääkäri kirjoittaa kuolintodistuksen. Toisinaan kuolinsyyn selvittäminen edellyttää ruumiinavausta, ja se saattaa viivyttää todistuksen kirjoittamista.

Omaisten on syytä ottaa ensimmäiseksi yhteys pappiin. Pappi antaa tarpeellisia neuvoja ja ohjeita hautauksen järjestämiseksi. Hänen kanssaan sovitaan hautauksen ajankohdasta. Pappi varaa mielellään keskustelu-aikaa omaisille. On myös paikallaan toimittaa muistopalvelus heti kuoleman tapahduttua.

► Omaisten ei tule sopia hautauksen ajankohtaa hautaustoimistossa ennen kuin asiasta on sovittu hautauksen toimittavan papin kanssa.

Ortodoksisissa seurakunnissa papistoa on rajallinen määrä. Seurakuntien alueet ovat kuitenkin varsin laajoja ja kirkollisia toimituksia on paljon. Omaisten toivomana ajankohtana papeilla saattaa olla sovitun muiden toimituksia. Näin käy varsinkin, jos hautauspäiväksi toivotaan lauantaita.

Kun hautauksen ajankohdasta ja paikasta on sovittu papin kanssa, omaiset ottavat yhteyttä haluamaansa hautaustoimistoon. Hautaustoimistot eivät yleensä tunne ortodoksia hautastapoja, joten omaisten on syytä kertoa niistä tai pyytää pappia antamaan neuvoja käytännön järjestelyjen toteuttamiseksi. Hautaustoimistot hoitavat mm. hautapaikkaan liittyvät asiat sekä avustavat tarvittaessa muistotilaisuuden sekä ns. paperiasioiden järjestämisessä.

► Vainajan valmistaminen arkkuun

Perinteen mukaan ortodoksivainaja tulipestä. Pesun jälkeen vainajan kaulaan asetetaan *risti* ja hänet puetaan juhla-vaatteisiin: naisvainajalle puetaan alusvaatteet, mekko, sukat ja kengät sekä huivi. Miesvainajalle puetaan alusvaatteet, kauluspaita, solmio, puvun takki ja housut, sukat ja kengät.

Pukemisen ja pesemisen tarkoituksena on valmistaa vainaja kristillisen perinteen mukaisesti viimeisinä päivinä tapahtuvaa yleistä ylösnousemusta varten. Uskontunnustuksen mukaisesti odotamme *”kuolleiden ylösnousemusta ja tulevan maailman elämää.”*

Tästä syystä valkeat yöpaidat eivät kuulu ortodoksiseen hautaukseen. Vainajaa ei valmisteta uneen, minkä vuoksi arkkujen sänkyverhoilu pitsiäpeluksineen ja tärkkeineen on tarpeeton.

Pukemisen jälkeen vainaja asetetaan arkkuun. Otsalle asetetaan *otsanauha*, jossa on teksti: *”Pyhä Jumala, Pyhä Väkevä, Pyhä Kuolematon, armahda mei-*



Haudanpäällisrakennus eli grobu Nurmeksen ortodoksisella hautausmaalla.

...tä!” Vainajan ylle levitetään *katepalttina*, suorakaiteen muotoinen valkea arkuvaate. Vainajan kädet asetetaan ristiin rinnan päälle.

Rinnalle asetetaan pieni *ikoni*, jota suudellaan hautaustoimituksessa vainajaa hyvästellessä. Edelläänmainittuja tarvikkeita voi kysyä hautaustoimistoista ja kirkkoherranvirastosta.

Vainajan laittaminen arkkuun on perinteisesti kuulunut omaisten tehtäviin, mutta nykyään asiasta huolehtivat hautaustoimistot. Omaisilla on kuitenkin oikeus olla mukana vainajan laittamisessa,

vaikka hautausurakoitsijat mielellään kehottavatkin omaisia odottelemaan ulkopuolella.

► Hautauksen ajankohta ja paikka

HAUTAUSTA EI TULE VIIVYTTÄÄ TARPEETOMASTI. Ortodoksisen perinteen mukaan hautaus toimitetaan mahdollisimman nopeasti, perinteisissä ortodoksisen kulttuurin maissa 1-3 vuorokauden kuluessa kuolemasta. Suomen oloissa tämä on harvoin mahdollista. Ehdottomana sääntönä tulee kuitenkin pitää, että hautaus toimitetaan viikon kuluessa kuolemasta.

Hautauspäiväksi toivotaan usein lauantaita. Tätä perustellaan ihmisten työkiireillä ja muilla käytännöllisillä syillä. Hautaus voidaan toimittaa muunakin viikonpäivänä. Lähes kaikki saavat lomaa lähiomaisensa hautajaisiin, vaikka ne pidettäisiin esimerkiksi perjantaina. Pappien lauantapäivät kuluvat yleensä tarkasti hautauksissa ja muissa toimituksissa, eikä papisto ehdi aina tulemaan muistotilaisuuteen, vaikka näin haluttaisiinkin.

ORTODOKSIVAINAJA TULEE SIUNATA ORTODOKSISESSA KIRKOSSA. Näin on meneteltävä ainakin silloin, kun paikkakunnalla on ortodoksinen kirkko tai rukoushuone. Pitkien välimatkojen vuoksi voidaan välttämättömyyden vaatiessa käyttää luterilaisia kirkkoja ja siunauskappeleita. Tällöin on huolehdittava, että arku asetetaan oikein päin (kasvot kohti alttaria).

► Arkku avoinna kirkossa

Ortodoksisen hautauksen keskeinen piirre on, että ARKKU ON AVOINNA HAUTAUSTOIMITUKSEN AJAN. Vaikka omaiset muuta haluaisivatkin, ortodoksinen pappi toimittaa hautauksen ortodoksisen kirkon ehdoilla.

Usein omaiset toivovat arkun kiinni pitämistä. Tätä perustellaan esimerkiksi toteamuksilla: *”Me halutaan jättää mummista/ukista sellainen elävä muisto”*; *”Kyllähän me aikuiset, mutta kun lapset pelkäävät...”*; *”Kun vainaja on niin huonon näköinenkin...”* Paras elä-

vä muisto on kuitenkin nähdä vainaja, kohdata hänet viimeisen kerran kasvoista kasvoihin. Useimmiten aikuiset pelkäävät kuolemaa mutta eivät tahdo sanoa sitä ääneen. Sen sijaan lasten suhde kuolemaan ja kuolleisiin on hyvin luonnollinen.

Kuolemassa ei ole mitään pelättävää tai peiteltävää. Ruhjoutunut tai osin tuhoutunut ruumis voidaan verhota tarpeen vaatiessa katepalttina. Avoimen arkun äärellä jätetyt jäähyväiset korostavat luonnollisella tavalla yhteyttä elävien ja edesmenneen välillä. Jos arkku olisi kiinni, tätä yhteyden tunnetta ei pääsisi syntymään.

Vainajan näkeminen ja hyvästeleminen ovat tärkeä osa surutyötä. Hyvästelyn tarkoitus on tehdä kuolema todeksi. Tällöin perheenjäsenet ja muut läheiset saavat myös muiden aistien kautta tiedon omaisen kuolemasta.

► Hautaustoimitus

Arkku asetetaan kirkon keskelle niin, että kasvot ovat kohti alttaria. Hautaustoimituksen alussa arkku avataan ja katepalttina siirretään sivuun kasvojen kohdalla. Myös kasvoja peittävä liina poistetaan. Toimituksen aikana seistään palava kirkkokynttilä kädessä.

Evankeliumin lukemisen jälkeen tapahtuu hyvästijätö. Omaiset tulevat perhekunnittain, (tekevät maahankumarruksen alttariin päin), tekevät ristimerkin ja suutelevat vainajan rinnalla olevaa ikonia, hiljentyvät hetkeksi ja poistuvat. Jos omaisia on paljon, voidaan hyvästejä käydä jättämässä yhtäaikaaisesti arkun molemmilta puolilta. Myös luterilaiset voivat osallistua hyvästijätöön.

► Hautausmaalla

Toimituksen päätyttyä arkku suljetaan. Kukat lasketaan ensisijaisesti haudalla, mutta sääolosuhteiden vuoksi ne voidaan laskea myös kirkossa. Mikäli näin menetellään, kukat haetaan laskun jäl-

keen pois arkun ympäriltä ja valmistaudutaan arkun siirtämiseen haudataan. Arkkua lähdetään kantamaan ensin alttarin suuntaan, sen jälkeen tehdään täyskäännös vasemmalle ja kannetaan arkku vainajan jalat edellä pois kirkosta.

Haudalla arkku lasketaan haudataan "Pyhä Jumala"-veisua lauletaessa. Mikäli hautaa ei luoda heti umpeen, se peitetään seppelkehikolla, jonka päälle tuodaan kukkalaitteet. Viimeiseksi lauletaan veisu "Ollos iäti muistettu." Virret eivät kuulu ortodoksiseen hautaukseen.

► Muistotilaisuus

Haudalla joku omaisista ilmoittaa kuuluvalla äänellä muistotilaisuuden pitopaikan. Kutsu on kohteliasta esittää erikseen myös papille ja kanttorille. Muistotilaisuudessa voidaan tarjota lounas tai pelkätään kahvit. Pitkältä matkalta tulevia olisi kuitenkin hyvä muistaa varaamalla myös suolaista tarjottavaa. Adressit luetaan sopivassa tilanteessa. Mikäli adresseja on paljon, vainajan nimi luetaan vain ensimmäisen adressin yhteydessä (esim. "NN:n muistoa ovat adressein kunnioittaneet seuraavat henkilöt ja yhteisöt:"). Muistovärssyjen lukeminen ei ole välttämätöntä. Omaiset voivat syventyä niiden sisältöön myöhemmin.

► Lopuksi

Varsin monet ortodoksit ovat solmineet seka-avioliiton, ts. avioituneet luterilaisen kanssa. Perheissä saattaa tällöin esiintyä epätietoisuutta hautaustapojen suhteen. Omaisten kuuluminen luterilaiseen kirkkoon EI SAA MISSÄÄN TAPAUKSESSA OLLA PERUSTEENA SILLE, ETTEI HAUTAUKSEN YHTEYDESSÄ NOUDATETA ORTODOKSISIA TAPOJA TAI ETTÄ HAUTAUKSEN TOIMITAA MUU KUIN ORTODOKSINEN PAPPI. Ortodoksinen hautaus on luterilaisille omaisille usein ensimmäinen kosketus ortodoksisuuteen. Hämmennys on kaksin-



Hautaustoimituksen aikana arkku on avoinna. Vainajan rinnalla on pieni ikoni ja otsalla otsanauha.

(Valokuva: Mikko Nurmi, teoksessa Ortodoksinen kirkko Suomessa, 1979.)

kertainen: yhtäältä kuolema aiheuttaa tuskaa ja epätietoisuutta, ja toisaalta mieltä ahdistaa pelko siitä, osaako käyttäytyä ja tehdä kaiken oikein. Pelko on kuitenkin aiheeton. Ortodoksiset papit neuvovat mielellään omaisia hautausasioissa. Pappi kertoo myös hautaustoimituksen aikana, mitä seuraavaksi tehdään. Toivomme kuitenkin, että omaiset kunnioittavat omaisensa uskonnollista vakaumusta. Jos vainaja eläessään teki päätöksen säilyttää ortodoksisen uskonsa, saa hän myös kuoltuaan kirkkonsa perinteen mukaisen kohtelun.

ISÄ HEIKKI HONKAMÄKI

(HUOM! Seuraavassa Analogin numerossa sa kerrotaan ortodoksisesta muistelu-
luperinteestä.)

- KEHYSTYKSET
- TAULUT
- JULISTEET

PIRKAN TAIDE JA KEHYS
Tuomiokirkonkatu 25
Puhelin (03) 222 3530

✠ OSTAMME JA MYYMME ✠
mm. vanhaa venäläistä antiikkia.
Huonekaluja, koruja, hopeaa, taidetta...

GALLERIA ANNMARI'S OY
Tuomiokirkonkatu 17
puh. (03) 2220184



TAMPEREEN

SEURAKUNTA

SUVANTOKATU 10 A
33100 TAMPERE

Kirkkoherranvirasto on avoinna: ti-pe klo 9-13
p. (03) 3141 2700, fax (03) 3141 2740

Kirkkoherra Risto Lintu, risto.lintu@ort.fi
p. (03) 3141 2721, 041 448 5299

Päivystys kansliassa **ke ja to klo 10-13**

II pappi Heikki Honkamäki, heikki.honkamaki@ort.fi
p. (03) 3141 2723, 041 543 7277

Päivystys kansliassa **ti ja pe klo 10-13**

Kanttori (avoin)

Taloushallinto Marita Jouhki-Inkinen, marita.inkinen@ort.fi,
p. (03) 3141 2731, 041 543 7278

Kanslisti Outi Hokkanen, arja.hamalainen@ort.fi,
p. (03) 3141 2700, 041 527 9359

Diakoni Harri Kahila, harri.kahila@rokki.net,
p. (03) 3141 2700, 040 778 0594

Diakoni Jorma Kudjoi, p. (02) 648 2212, 040 571 9137

PYHÄKÖT:

TAMPEREEN KIRKKO, PYHÄN ALEKSANTERI
NEVSKIN JA PYHÄN NIKOLAOKSEN MUISTOLLE,
TUOMIOKIRKONKATU 27, P. (03) 3141 2724
ISÄNNÖITSIJÄ EEVA-LIISA KAIKKONEN
P. 041 543 7279

VAHTIMESTARI VS. HEIKKI PURSIAINEN
KOLHON KIRKKO VILPPULASSA, PYHITTÄJIEN
SERGEI JA HERMAN VALAMOLAISEN MUISTOLLE,
KAPPELINTIE, 35990 KOLHO
ISÄNNÖITSIJÄ TOIVO NIKOSKINEN
P. (03) 471 5347

VALKEAKOSKEN RUOKOUSHUONE,
PYHÄN NIKOLAOKSEN MUISTOLLE,
KALMISTONKATU, 37600 VALKEAKOSKI
ISÄNNÖITSIJÄ ARMAS KAHEINEN
P. (03) 584 2635

PORIN RUKOUSHUONE APOSTOLI JOHANNES
TEOLOGIN MUISTOLLE,
KALMISTONTIE, 28800 PORI
ISÄNNÖITSIJÄ JORMA KUDJOI,
P. (02) 641 1741

JUMALANPALVELUKSET

TAMPEREEN KIRKKO

KESÄKUU

La 1.6. klo 18 vigilia
Su 2.6. klo 10 liturgia
Ke 5.6. klo 18 ehtoopalvelus
**mahd. osallistua katumuksen
sakramenttiin (isä Heikki)**
To 6.6. klo 9 liturgia, **lastenleiri**
La 8.6. klo 10 liturgia **romaniaksi**
klo 18 vigilia
Su 9.6. klo 10 liturgia
La 16.6. klo 18 vigilia
Su 17.6. klo 10 liturgia
La 22.6. **ei vigiliaa**
Su 23.6. klo 10 liturgia
klo 18 vigilia,
Johannes Kastajan syntymä
La 29.6. klo 18 vigilia
Su 30.6. klo 10 liturgia

HEINÄKUU

La 6.7. klo 18 vigilia
Su 7.7. klo 10 liturgia
La 13.7. klo 18 vigilia
Su 14.7. klo 10 liturgia,
kristinoppileirin päätös
La 20.7. klo 18 vigilia
Su 21.7. klo 10 hetkipalvelus

La 27.7. klo 18 vigilia
Su 28.7. klo 10 liturgia

ELOKUU

La 3.8. klo 18 vigilia
Su 4.8. klo 10 liturgia
Ma 5.8. klo 18 vigilia,
Kristuksen kirkastuminen
Ti 6.8. klo 9 liturgia
La 10.8. klo 18 vigilia
Su 11.8. klo 10 liturgia
Ke 14.8. klo 18 vigilia,
**Neitsyt Marian kuolonuneen
nukkuminen**
To 15.8. klo 9 liturgia
La 17.8. klo 18 vigilia
Su 18.8. klo 10 liturgia **slaaviksi**
La 24.8. klo 18 vigilia
Su 25.8. klo 10 liturgia,
**mp. Ambrosius, lit. jälkeen
vedenpyhitys Viikinsaaressa**
Ti 27.8. klo 11 liturgia,
sotaveteraanien juhla
La 31.8. klo 18 vigilia

SYYSKUU

Su 1.9. klo 10 liturgia
La 7.9. klo 18 vigilia,
Neitsyt Marian syntymä
Su 8.9. klo 10 liturgia
Pe 13.9. klo 18 vigilia,
Ristin ylentämisen muisto

La 14.9. klo 9 liturgia
klo 18 vigilia
Su 15.9. klo 10 liturgia

KOLHON KIRKKO

Su 23.6. klo 10 liturgia
Su 18.8. klo 10 liturgia
Su 22.9. klo 10 liturgia

VALKEAKOSKEN RUKOUSHUONE

Ma 24.6. klo 9 liturgia,
Johannes Kastajan syntymä
Su 21.7. klo 10 liturgia,
muolaalaisten juhla
Su 11.8. klo 10 liturgia
Su 8.9. klo 10 liturgia

PORIN RUKOUSHUONE

La 16.6. klo 18 ekumeeninen
ilta Keski-Porin kirkossa, ap. LEO
Su 17.6. klo 10 liturgia, **ap. LEO**
Su 7.7. klo 10 liturgia
Su 28.7. klo 10 liturgia
To 15.8. klo 9 liturgia
Su 8.9. klo 10 liturgia

JÄMSÄ,

Seppolan seurakuntasali, Mottilantie 2

Su 2.6. klo 10 liturgia
Su 1.9. klo 10 liturgia

PAPISTON VUOSILOMAT

Kirkkoherra **Risto Lintu**
lomalla 11.7-14.8
II pappi **Heikki Honkamäki**
lomalla 8.6-1.7

RIPPITILAISUUS Tampereen kirkossa

Keskiviikkona 5.6. klo 18 alkavan
ehtoopalveluksen jälkeen mahdolli-
suus osallistua katumuksen
sakramenttiin (isä **Heikki**).

KOULUNSA ALOITTAVAT TAMPEREEN KIRKKOON 11. ELOKUUTA

Sunnuntaina 11. elokuuta klo 10
alkavan liturgian jälkeen toimitetaan
rukoushetki lukuvuoden alkaessa.
Rukoushetkeen voivat osallistua
kaikki koulunsa aloittavat. Lyhyen
rukoushetken jälkeen koulutielle
lähtijät siunataan pyhitetyllä vedellä,
ja jokainen saa pienen muistolahjan.
TULE MUKAAN!

DIAKONIATOIMIKUNTA JÄRJESTÄÄ RETKEN PORIN KIRKON VIHKIÄISIIN SU 29.9.

Retken hinta on 25 euroa.
Ilmoittautumiset diakoni Harri Kahilalle
p. (03) 255 7840 tai 040 778 0594.
Mukaan mahtuu 50 henkilöä.
Ateria sisältyy hintaan.

Porin tiistaiseura ry.
aloittaa syyskauden **tiistaina 10.9.**
klo 18 isä Riston johdolla,
todennäköisesti vielä rukous-
huoneella, Itsenäisyydenk. 21:ssä.
Pj. Jorma Kudjoi, (02) 648 2212,
siht. Elli Honkala, (02) 538 0891.

TAMPEREEN TIISTASEURA

Syyskausi alkaa 10.9. kirkossa rukoushetkellä **klo 18.**
Sen jälkeen tapaamiset joka toinen tiistai kerhohuoneessa klo 18.
Tiistaiseuran **“Hyvänmielen matka”** Haminan srk:n Pyhän Ristin kirkon
20-vuotisjuhlaan ja Kouvolan tiistaiseuran 40-vuotisjuhlaan **la 14.9.**
Ilmoittautumiset: Maria Katajisto, p. (03) 346 3008, 050 338 9116. Hinta 25 euroa.

Kryptakahvila auki jälleen!

Pt. Aleksanteri Syväriläisen seura
pitää tänä kesänä ajalla **2.6.-11.8.**
kirkon kryptassa kesäkahvilaa.
Avoinna ma-la 11-17, su 12-16.
Kahvila toimii talkoovoimin,
ja tuotosta 20 % menee kirkolle.
**Tapahtumien yönä 8.8. kahvila
on avoinna klo 18-24.**

Kalliosalmen saunaillat

Jo perinteisen tavan mukaan seura-
kunnan kesänviettopaikalla
Hervannan Kalliosalmessa vietetään
sauna- ja rupatteluiltoja klo 18
seuraavasti:
3.7. Valamon Ystävät ry
10.7. Pt A. Syväriläisen seura ry
17.7. Diakonia
24.7. Tampereen tiistaiseura

**Ajo-ohje Kalliosalmeen: Ajakaa
Hervannan valtavyylää, kunnes
tulette metsän reunaan, siinä
edelleen metsätietä pitkin tien
päähän. Tontin n:o 86.**



KIRKON HISTORIAA KUVINA

Valokuvanäyttely
Tampereen
kirkon kryptassa
“ryssänkirkon”
alkuajoilta.
Kuvat ovat eri
arkistolähteistä
taidokkaasti
koonneet ja
toteuttaneet
(vas.) Oleg Kissil,
Mika Lintu ja
Jari Arffman.

**Kirkko on auki kesällä
1.6.-31.8.
MA-LA 11-17
SU 12-16**

Porissa jo kirkon harjannostajaiset

PORIN UUDEN ORTODOKSISEN KIRKON harjannostajaisia vietettiin 3. touku-kuuta, jolloin kirkon kullattu risti nostettiin paikolleen kuparisen kupolin laelle. Mukana oli Porin seudun ortodokseja, kirkon rakentajia ja kaupungin edustajia.

”Risti on voiton merkki, ja tyhjä risti julistaa ylösnoussutta Kristusta,” ristin siunannut metropoliitta **Ambrosius** sanoi. Häntä avustivat pidetyssä palveluksessa isä **Risto Lintu** ja isä **Heikki Honkamäki** Tampereelta sekä isä **Matti Porkka** Torniossa. Isä Matti on myös toiminut rakennettavan kir-

kon arkkitehtina.

Kirkon rakennustyöt Käppärän hautausmaata vastapäätä aloitettiin viime lokakuussa, ja kirkko on suunnitelmien mukaan valmis heinäkuussa. Syyskuun viimeisenä viikonloppuna kirkko vihittään käyttöön.

Kirkon pinta-ala on 298 neliometriä ja tilavuus 1 480 kuutiota. Rakennuskustannukset ovat 1,18 miljoonaa euroa.

Porin seudulla on noin kolmesataa ortodoksia, jotka ovat Tampereen ortodoksisen seurakunnan alaisia. Oman kirkon saaminen on Porin ortodokseille iso asia. Porissa oli

kirkko 1900-luvun vaihteessa, kun kaupungissa oli venäläisiä sotilaita. Sodan jälkeen Poriin muutti Karjalan evakoita, ja ortodoksien määrä kasvoi. Sodan jälkeen vuonna 1948 tehtiin ortodoksisen kirkon jälleerakennusohjelma, jossa Porin kirkko oli mukana. Aivan viime vaiheessa Porin kirkon rakentaminen kuitenkin peruuntui. Tästä syystä Porin ortodoksit joutuivat kokoontumaan muiden omistamissa tiloissa. Vuonna 1977 he saivat nykyisen oman rukoushuoneensa Itsenäisyydenkadulta.

TAMPEREEN
SEURAKUNNALLISIA
TILASTOTIETOJA
8.3.-16.5.2002

Monia armorikkaita vuosia!
90 v.

Anna Rätty, Tampere 3.9.

80 v.

Helmi Villgren, Kangasala 4.7. (matk.)

75 v.

Armas Kaheinen, Valkeakoski 21.6.

Ilma Pukarinen, Viiala 2.7.

Sievä Hilka Sorila, Nokia 13.7. (matk.)

Aili Ojanen, Valkeakoski 10.8.

Oiva Olavi Kaihula, V:koski 24.8. (matk.)

70 v.

Aarne Sisso, Moisio 15.6.

Vera Someri, Pori 19.8. (matk.)

Raimo Rafael Routio, Vilppula 3.9.

50 v.

Vilho Ratilainen, Tampere 3.7. (matk.)

KASTETUT

Patrik Benjamin Komu 16.3.

Sandra Matleena Tiittanen 6.4.

Rosalisa May Carlson 20.4.

Susanna Mira Karoliina Näränen 11.5.

IKUINEN MUISTO

Johannes Peiponen, 91 v., 13.4.

Elsa Sirkka 74 v., 28.4.

Paula Viena Inkeri Lindroth 49 v., 11.3.

Tommy Lennart Henrik Wasström,

31 v., 4.4.

Tervetuloa seurakuntaan!

Emil Bobyrev

Bruce Allan, Lily-Anna ja

Tiina Katriina Carlson

Terhi Maria Heineva-Mattheos

Alexandra Ekaterini, Anna-Maria ja Maria

Despina Tuula Kasdaglis

Taru Terhikki Koljonen

Valentina Kouznetsova

Hilka Maria Laeslehto

Rita Johanna Lehtola

Ari Juhani Levy

Hanna Pauliina Manni

Triantafillos Mattheos

Elizaveta Maurina

Päivi Maria Miinalainen

Minna Henriika Mäki-Heikkinen

Inna Nurmela

Erkki Daniel Onjukka

Ville Mikko Johannes Paananen

Eila Orvokki ja Mikko Mikael Punnala

Jani Oskari Rautakorpi

Sergei Stepanov

Anna Riitta Teinilä

Pasi Pekka Vottonen

Viktor Vunukainen

VÄKILUVUNMUUTOS

- kastettuja 4: poikia 1, tyttöjä 3

- kuolleita 4: miehiä 2, naisia 2

- seurakuntaan tulleita 28,

joista miehiä 11, naisia 17

- eronneita ja muuttaneita 21,

joista miehiä 6, naisia 15

MUUTOS+7,

joista miehiä +4, naisia +3



TAMPEREEN SEURAKUNNAN
VALTUUSTO 2002-2004:

Edessä vas. Maarit Heikkinen,
Maija Kunnas, Risto Lintu, Marita
Jouhki-Inkinen (siht.), Eeva-Liisa
Kaikkonen. Takana vas. Harri Kahila,
Isto Halinen, Keijo Kyyrönen,
Esko Lappalainen, Rolf Hernberg ja
Petri Jetsu (poissa Marja Rauhala,
Jorma Kudjoi ja Maaret Timofejeff).

E K U M E N I A A

KIRKKOJEN MAAILMANNEUVOSTON ortodoksisten kirkkojen ongelmia pohtiva erityiskomissio kokoontuu Järvenpäässä 27.5.-2.6.2002. Tämä on komission päätöskokous. Komission perustamisesta päätettiin KMN:n yleiskokouksessa Hararessa vuonna 1998.

Komission tehtävänä on ollut selvittää ortodoksisten kirkkojen ja Kirkkojen maailmanneuvoston välisiä suhteita ja ristiriitoja. Ongelmia ovat erityisesti herättäneet järjestön päätöksentekoprosessi ja eräät sosiaaleettiset kysymykset. Järvenpään kokouksessa valmistuu komission loppuraportti, joka tulee KMN:n keskuskomitean käsittelyyn syyskuussa 2002.

Komission yhteinen päätösjumalanpalvelus on Uspenskin katedraalissa sunnuntaina 2. kesäkuuta. Päätösliturgian toimittaa Helsingin metropoliitta Ambrosius, joka on yksi komission suomalaisjäsenistä.

(...jatkuu etusivulta)

Kun sisareni huomasi, että olin lähdsössä Valamoon, niin hänkin halusi sinne viikoksi. Niin minä soitin **igumeni Pan-teleimonille**. Hän kysyi, mitä sisareni osaa tehdä. Sanoin että voi, voi, hän on paljon parempi ompelija kuin minä! Kun igumeni kuuli, että minäkin osaan ommella, oli asia sillä selvä: minusta tuli ompelija.

Eeva-Liisa kertoo ommelleensa luostarissa monenlaista tarpeellista: analogipeitteitä ja -liinoja, felonin, patjapussin, mantian ja klobukkeja lukemattoman määrän. Näitä tekstiilejä munkit tarvitsevat, kaikkea aina enkelipaidasta lähtien. Enkelipaita puetaan ylle munkiksi vihittäessä ja sitten, kun munkki joskus kuo-lee. Hän on myös korjannut sivareitten farkkuja ja keittiöväen työasuja.

Vasta kirkon isännöitsijän toimet ovat tuoneet muutoksia innokkaan valamonkävijän matkantekoon, sillä ei ole helppoa irrottautua milloin vain tästä vas- tuunalaisesta työstä.

Isännöitsijän töissä

- Ja mitäpä isännöitsijä ei tekisi, Eeva-Liisa huokaa. Isännöitsijä pitää huolen, että on tuohukset ja kirkkoviinit ovat paikalla, samoin hän huolehtii kirkkoleivistä, myy seurakuntalaisille ja muille kävijöille tuohuksia.

- Edellisen isännöitsijän aikana minä huolehdin kirkkotekstiileistä, ja niin teen nykyisinkin. Isännöitsijäkin toimii aina lahjojensa mukaan. Teen uusia kirkkotekstiilejä, uusia liinoja ja mitä siellä kirkossa sitten tarvitaan.

Tämänhetkinen tarve kohdistuu uusien alusstikareiden hankintaan. Niitä tulisi olla aina käyttäjiänsä mukaan ”sekä lyhyttä että pitkää, leveää että kapeaa.”

Työssä joutuu kohtaamaan myös ikäviä asioita. Yllättäviä rahanmenoja sattuu aina joskus, kun kirkossa jokin paikka menee rikki tai sattuu vaikkapa vesivahinkoja. Kirkon ulkolamppuja on tuosta varasteltu, mikä tuntuu Eeva-Liisasta erityisen ikävältä.

Ensimmäistä työpäiväänsä Eeva-Liisa kuvailee sanoilla ”aivan hirveä”. Silloin oli tammikuinen teofanian juhla, ja kirkkovieraita tuli sankoin joukoin. Jokainen heistä tahtoi jotakin erilaista, kenelle sai olla kirkkoleipää, kuka osti koitiin tuohuksia.

- Sanoinkin, että jos tämä on koko ajan tällaista, niin olen kohta valmis hullujen-

huoneelle. Mutta se rauhoittui siitä, eikä sellaista enää ole. Jälkeenpäin hän on ajatellut, että olisi ollut hyvä päästä rauhassa vähitellen työhön sisälle ilman alussa koettua kaaosta.

Nainen isännöitsijänä ja sielunhoitajana

Kirkon isännöitsijä on aina se, jonka kirkkoon tulija kohtaa ensimmäiseksi. Hän ei siis kohtaa pappia vaan aina isännöitsijän, joka onkin ikään kuin kirkon käyntikortti jokaiselle sisään tulijalle. Tehtävää onkin siksi hoidettava erityisellä huolella.

Naisen ja miehen roolista kirkon ovela Eeva-Liisa sanoo, että naispuolista isännöitsijää saattaa olla helpompi lähestyä.

- Ja minä olen tietyllä tavalla pehmeä, tai niin kuin äitini aina sanoi, että sinä olet kuin Löperöisen lotta!

Isännöitsijänä hän on ihmisten huolien ja murheiden kuuntelija.

- Ihmiset kertovat minulle kaikenlaisista ongelmistaan, murheistaan ja myös iloistaan. Hyvin mielelläni kuuntelen heitä, itken itkevien kanssa ja murehdin murehtivien kanssa. Isännöitsijällä on usein käyttöä sielunhoitajana kirkossa.

Eeva-Liisa on huomannut paljon asioita, joista hänen kanssaan on helpompi jutella kuin papin kanssa.

- Ihmiset kuvittelevat, että heidän asiansa ovat jotenkin tyhmiä ja ettei niistä voi kysyä papilta. Joku ei tiedä, minkä ikonin luo hän voi viedä tuohuksensa, toinen ei taas tiedä, missä vaiheessa jumalanpalvelusta sen voi viedä. Näitä tällaisia pieniä kysymyksiä on paljon, ja aina ne ovat yhtä tärkeitä.

Kolme tärkeää asiaa

Isännöitsijänä Eeva-Liisa ohjaa kirkossakävijöitä kolmessa asiassa, joiden aikana pitäisi olla paikoillaan ja kuunnella jumalanpalvelusta. Näitä pysähtymisen hetkiä ovat *evankeliumin lukeminen*, *Herran rukouksen* kuunteleminen sekä *ehtoollisen asettaminen* ja sen nauttaminen.

- Kun kirkkoon tulee ei-ortodokseja, jotka kysyvät, miten täällä tulee käyttä-

tyä, niin olen aina sanonut, että täällä käytäydytään niin kuin kyselijän omasakin kirkossa, ei sen kummemmin. Kirkossa olemisen ei vaadi mitään erikoista olemista. Ja istuakin saa, jos haluaa ja tuntuu, ettei jaksaisista. Vain edellä mainittujen evankeliumin lukemisen, Herran rukouksen ja ehtoollisen aikana tulisi seisoa. Siitä oikeastaan näkee, että joku ei ole ortodoksi, kun hän jää näiden ajaksi istumaan. Äitini vielä 90-vuotiaanakin piti kiinni kirkkolipun tangosta, että varmasti seisoi!

Seurakunnan äitihahmo?

Kun puhe kääntyy seurakunnan äitihahmon tarpeeseen isien lisäksi, Eeva-



Eeva-Liisa rakkaan harrastuksensa kirkkotekstiilien ompelun parissa.

Liisa toteaa ponnekkaisesti, että sellaista ei varta vasten tarvitse olla seurakunnassa.

- Ihmisethän voivat kyllä puhua toisilleen, jos tuntuu siltä, että toinen jaksaa kuunnella. Jos seurakunnassa olisi joku nimetty äitihahmo, siitä voisi kadota juuri se keskustelun spontaanisuus, mikä nyt vallitsee. Toisaalta papinkin luokse voi mennä ilman ajanvarausta.

Isännöitsijä kuuntelee aina luottamuksellisesti: - Minun asiani ei ole kertoa eteenpäin jonkun toisen asioita. Tämä kuuntelemisen kyky lienee minussa karkjalaista verenperintöä, siis se, että mielellään kuuntelee toisten murheita. Ja onhan seurakunnassa muitakin ihmisiä, joille voi sydäntään keventää.

Isännöitsijän unelmat

Unelmistaan ortodoksisen kirkon suhteen Eeva-Liisa on varma: - En minä unelmoi kirkon suhteen mitään, olen täysin tyytyväinen näin. Minä säälän luterilaisista kirkkoa, joka muuttaa jumalanpalveluksiaan niin, ettei voi tietää, mikä siellä on milloinkin menossa, ja väki vähenee jumalanpalveluksista. Minusta kirkon hyvin pitkä traditio on hieno asia. Jos minä menen missä tahansa maailmaa kirkkoon, niin suurin piirtein tiedän, missä

kohtaa jumalanpalveluksessa mennään, vaikka en ymmärtäisi kielestä yhtään mitään. On tärkeää olla jotakin, joka pysyy. En odota kirkolta mitään uutta tai erikoista.

Hankintoja Tampereen kirkkoon

Lopuksi puhe palaa vielä siihen, mitä kirkkoon tulisi hankkia. Eeva-Liisa sanoo, että häntä miellyttävät yksinkertaiset ja kevyet puiset analogi- ja apupöydät ja vainajien muistelupöytä, joita on käytössä mm. Valamossa. Hän myös toivoisi, että Tampereen kirkkoon olisi varaa hankkia täydelliset liinat kaikissa liturgisissa väreissä.

HAASTATTELUN TOIMITTI KARI M. RÄNTILÄ
KUVAT KMR

Isännöitsijän harras toive: PORRASKIIPIJÄ KIRKON PORTAILLE

Isännöitsijä Eeva-Liisa kirjoittaa: ”Tampereen ortodoksinen kirkko, meidän kirkkomme, on kaunis. Ulkopuolelta juhlanan näköinen, sisältä mieltä ylentävän kaunis. Siinä on kuitenkin yksi epäkohta: korkeat ulkoportaat. Niiden kiipeäminen ottaa sydämen päälle ja pistävät puuskuttamaan, ja jalat vapisten pysähdymme ylätasanteelle henkäisemään.”

Museovirasto ei hyväksy hissien rakentamista sisä- eikä ulkotiloihin. Isännöitsijä on löytänyt ratkaisun porraskiipijästä, jossa istuen portaat nousevat ylös ja laskeudutaan alas. Seurakuntalaisten tulisi kuitenkin avustaa sen ostamisessa. Hinta on noin 7.000 euroa. **Valkoinen lipas** isännöitsijän pöydällä kirkossa on omistettu tätä tarkeitusta varten.

**Tule mukaan
antamaan lahjoituksesi!**

ONNEA!

KP Helsingin metropoliitta Ambrosius on myöntänyt Pyhän Karitsan Ritari-kunnan 1 lk:n mitalin uskonnonopettaja **Irmeli Linjalle** 22.2. ja piispallisen siunauskirjan lehtori **Keijo Koivulalle** 5.5., jolloin hän täytti 70 v. Helsingin Metropoliittakunnan Hiippakuntasäätiö on myöntänyt stipendin **Lukas Stasevskille** ja **Jan Grevtseville**.



TURUN

SEURAKUNTA

Yliopistonkatu 19 B 3
20100 TURKU

Kirkkoherranvirasto on avoinna:
Ma, ti, to, klo 10.00-13.00, ke klo 14.00-18.00
P. (02) 277 5440, fax (02) 277 5441

Kirkkoherra: Petri Ratilainen
P. (02) 277 5444 (virkaahuone), 041 430 1285 (UUSI)
(02) 244 2105 (koti), petri.ratilainen@ort.fi

Kanttori: Pasi Torhamo
P. 040 835 8360, pasi.torhamo@ort.fi

Seurakuntalehtori: Paula Ratilainen
P. (02) 234 5058 (koti), 050 596 0514

Matkapapisto: pastori Ion Durac
P. (02) 428 4939 (koti), 040 516 6741

Kanttori Jouni Mäkelä
(02) 250 0137 (koti)

Seurakuntasihteri: Nina Lasarov

PYHÄKÖT:

TURUN KIRKKO, PYHÄN MARTTYYRIKEISARINNA
ALEKSANDRAN MUISTOLLE
YLIOPISTONKATU 19, P. (02) 277 5443
ISÄNNÖITSIJÄ LEENA NORDANBERG,
P. 233 4023
APULAISISÄNNÖITSIJÄT MARITTA KOSKINEN,
PAVEL VERIKOV JA MIKKO YLINEN
RAUMAN RUKOUSHUONE, PYHÄN NIKOLAOKSEN
MUISTOLLE, LÄNSIKATU 10
VAHTIMESTARI CHRISTINA HEINO,
P. (02) 822 5007
ISÄNNÖITSIJÄ MIILA LIINANOTKO,
P. (02) 823 5124
APULAISISÄNNÖITSIJÄT ANJA KAIMIO JA
VASIL VORONKOV
SALON RUKOUSHUONE, PYHÄN RISTIN MUISTOLLE,
USKELANKIRKKOTIE 23, P. (02) 731 2727
ISÄNNÖITSIJÄ ARVO HAPPO, P. (02) 731 1442
APULAISISÄNNÖITSIJÄ PIIRKKO NURMI,
P. (02) 736 4252
HAUTAUSMAAN KAPPELI,
TURUN ORT. HAUTAUSMAA
HAUTAUSMAAN HOITAJA FINN-JOULE OY,
LEA KORVONEN, P. (02) 235 8349

JUMALANPALVELUKSET

KESÄKUU

La 1.6. klo 18	vigilia	ID JM
Su 2.6. klo 10	liturgia	PR PT
La 8.6. klo 10	liturgia	ID DD
romaniaksi		
klo 18	vigilia	ID PT
Su 9.6. klo 10	liturgia	ID PT
slaaviksi		
La 15.6. klo 18	vigilia	VT PT
Su 16.6. klo 10	liturgia	ID PT
La 22.6. klo 18	vigilia	PR PT
Su 23.6. klo 10	liturgia	PR PT
radiointi		
Ma 24.6. klo 10	liturgia	ID PT
Johannes Kastaja		
La 29.6. klo 18	vigilia	VT PT
Su 30.6. klo 10	liturgia	VT PT

HEINÄKUU

La 6.7. klo 18	vigilia	VT PT
Su 7.7. klo 10	liturgia	VT JM
La 13.7. klo 18	vigilia	PR JM
Su 14.7. klo 10	liturgia	PR JM
Kristinoppileirin päätöstilaisuus		
La 20.7. klo 18	vigilia	PR JM
Su 21.7. klo 10	liturgia	PR JM
La 27.7. klo 18	vigilia	VT JM
Su 28.7. klo 10	liturgia	VT JM

ELOKU

La 3.8. klo 18	vigilia	ID JM
Su 4.8. klo 10	liturgia	ID JM
Ma 5.8. klo 18	vigili	ID JM
Ti 6.8. klo 10	liturgia	ID JM
Herran Kirkastuminen		
La 10.8. klo 18	vigilia	PR PT
Su 11.8. klo 10	liturgia	PR PT
slaaviksi		
La 17.8. klo 18	vigilia	ID PT
Su 18.8. klo 10	liturgia	ID PT
La 24.8. klo 18	vigilia	PR PT
Su 25.8. klo 10	liturgia	PR PT
La 31.8. klo 18	vigilia	PR

SYYSKU

Su 1.9. klo 10	liturgia	PR
Kirkkovuoden alku		
La 7.9. klo 18	vigilia	PR PT
Su 8.9. klo 10	liturgia	PR PT
slaaviksi		
Jumalansynnyttäjän Neitseen Marian syntymä		
La 14.9. klo 18	vigilia	PR PT
Su 15.9. klo 10	liturgia	PR PT
La 20.9. klo 10	liturgia	ID DD
romaniaksi		
klo 18	vigilia	PR JM

Su 21.9. klo 10	liturgia	ID JM
La 28.9. klo 18	vigilia	PR PT
Su 29.9. klo 10	liturgia	PR PT

RAUMAN ruk.huone, Länsikatu 10

La 15.6. klo 18	vigilia	PR JM
Su 16.6. klo 10	liturgia	PR JM
La 20.7. klo 18	vigilia	KS JI
(Sahlberg-Ivars)		
Su 31.7. klo 10	liturgia	KS JI
Ti 23.8. klo 18		PR
moleben P. Nikolaokselle		
Ke 24.8. klo 16		PR
akatistos P. Nikolaokselle		
Su 18.8. klo 10	liturgia	PR
La 14.9. klo 18	vigilia	ID JM
Su 15.9. klo 10	liturgia	ID JM

SALON rukoushuone, Uskelankirkkotie 23

Su 2.6. klo 10	liturgia	ID
Su 7.7. klo 10	liturgia	PR
Ke 17.7. klo 18	ehtoopalvelus	PR
Ke 7.8. klo 18	akatistos	PR
Su 1.9. klo 10	liturgia	ID
Pe 13.9. klo 18	vigilia	PR PT
La 14.9. klo 10	liturgia	PR PT
tsasonan vuosijuhla		
Kunniallisen ja eläväksitekevän Ristin ylentäminen		

>>>

EURA, Kauttuan seurakuntakoti

HARJAVALTA, ev.lut. seurakuntatalo

Su 22.9.klo 10 liturgia PR

LOIMAA, ev.lut. kirkon kappeli
La 24.8. klo 10 liturgia PR PT

MAARIANHAMINA, St.Görans församlinghshem

TAALINTEHDAS, ev.lut. kirkko
La 28.9. klo 10 liturgia PR PT

UUSIKAUPUNKI

VEHMAA, ev.lut.seurakuntatalo
La 10.8. klo 10.00 liturgia PR PT

TOIMITTAJAT:

ID Ion Durac, DD Daniela Durac, JK Jorma Kudjoi, ML Marianna Länne, JM Jouni Mäkelä, PR Petri Ratilainen, PT Pasi Torhamo, VT Viktor Turhanen

ALEKSANDRA-ryhmän ikoni- ja taidenäyttely Turussa

TURUN IKONIMAALAREIDEN *Aleksandra-ryhmä* järjesti näyttelyn seurakuntasalissa pääsiäisenä 16.3.-7.4.2002. Näyttelyssä oli esillä ikoneita, maalauksia ja veistoksia. Avajaisissa 15. maaliskuuta paikalle oli saapunut runsaasti kutsuvieraita. Isä Petrin pitämä kaunis ava-jaispuhe sai ikonimaalarit herkistymään. Turun ikonimaalarit kiittävät Isä Petriä kauniista sanoista ja kaikesta siitä tuesta ja kannustuksesta, jota he ovat saaneet osakseen.

Näyttelyssä oli esillä noin 80 ikonia, joista maalarit saivat erittäin hyvää palautetta. Katsojia kävi kaikkiaan yli 700. Sinne saavuttiin jopa Keski-Suomesta asti.

Aleksandra-ryhmä on kuulunut viisi vuotta Valamon kansanopiston ikonimaalauksen etäryhmään. Ryhmää opettaa Ulla Tschurbanoff, joka opettaa myös Valamon kansanopistossa. Hänellä on hyvä tietämys ikonitaiteesta ja sen maa-laustekniikasta. Hän on itse maalannut yli 20 vuotta ja on erittäin taitava maalari. Näyttelyssä oli esillä myös hänen omia ikonejaan. Turussa Ulla on opettanut yli kymmenen vuotta.

Turun ortodoksisella seurakunnalla diakoniatyötä tekevä
Armi Toivonen järjestää matkan Tuupovaaraan:

SPUASSAN PRAASNIEKKA - RUNON JA RAJAN RISTISAATTO *Saarivaara-Hoilola-Erämaakalmisto Pörsämä*

- Lähtö Turusta 4.8.2002 sunnuntaina ja paluu 7.8.2002 keskiviikkona.
- Matkan hinta on riippuvainen osallistujien määrästä.
- Tiedustelut, ohjelman tarkempi sisältö ja ilmoittautumiset 28.6.2002 mennessä
- Yhteystiedot: (02) 258 1400 ja 0400 686 346 Armi Toivonen, Heikkilänkatu 2 A 6, 20100 TURKU.

TURUN TIISTASEURA

Puheenjohtaja Daniela Durac, p. (02) 438 4939.

Varapuheenjohtaja Helvi Määttä, p. (02) 238 1666.

Tiistaseuraillat jatkuvat taas syksyllä 3.9.2002 alkaen klo 17.30 joka toinen tiistai. Tiistaseura kokoontuu Turun ortodoksisen kirkon seurakuntasalissa, Yliopistonkatu 19.

Aiheina illoissa ortodoksisen kirkon historiaa Suomessa ja muualla sekä ajankohtaisia kirkollisia kysymyksiä. Keskustelemme myös kreikkalaisen Sagmatan luostarin igumenin arkkimandriitta **Nektarios Andonopouloksen** kirjasta ”*Paluu*”.

TERVETULO TIISTASEURAN TOIMINTAAN!



MATKA VALAMON LUOSTARIIN

Turun tiistaseura/Valamon ystävät ry. tekee

pyhiinvaellusmatkan Valamon luostariin 13.-15.9.2002

Hinnat: Majointi vierasmajassa 40 euroa/hlö, lounaat 19 euroa/hlö. Aamupala sisältyy huonehintaan. Lisäksi bussimatkan hinta osallistujamäärästä riippuen.

Tiedustelut rahastonhoitaja **Eila Sintoselta** p. (02) 486 0469.

Sitovat ilmoittautumiset 13.8. mennessä.

Ilmoittautumisen yhteydessä suoritetaan 40 euron varausmaksu.

Turussa ja Salossa on maalareita noin 40. Ryhmän nuorin maalari on 11-vuotias ja vanhin 86-vuotias. Moni ryhmäläinen on käynyt kurseja monien taiteilijoiden opastamana, mikä näkyy myös maalattujen ikonien tasossa. Saman asian voi todeta myös Ullan oppien omaksumisesta.

Taulut ja veistokset saivat suuren huomion näyttelyssä. Lisäksi esillä oli **Pirjo Niemelän** kolme pientä ryijyä, jotka hän oli solminut puutarhassa kesällä sairaan äitinsä seurana. Ryijyt olivat syntyneet ilon ja surun hetkinä, kuten usein taideteoksilla on tapana syntyä.

Ikonimaalausta harrastava **Raija von Lode** kertoi, että hän on maalannut vuodesta 1994 lähtien opettajansa Ulla Tschurbanoffin johdolla. Hän on käynyt myös muiden taiteilijoiden kursseilla.

Ikonimaalarit täsmentävät, että ikonit ovat pyhiä kuvia, jotka saavat ajatukset siirtymään pyhiin ihmisiin ja tapahtumiin.

Ikonit ovat kuin ikkunoita, joista näemme tapahtumat ihmisistä ja heidän elämäkerroistaan. Ikonimaalaus rauhoittaa tekijänsä pyhien tapahtumien ja ihmisten pariin. *Aleksandra-ryhmässä* on taitavia ikonimaalareita, ja siitä he kiittävät hyvää opettajaansa Ullaa.

Kuva Turun ikoninäyttelystä: Raija von Lode ja Matti Sintonen



SEURAKUNNALLISIA
TILASTOTIETOJA
8.3.-6.5.2002

KASTETUT

Kaljunen Jaana Katariina
Kuronen Oona Martta Matilda
Pönni Timo Aleks
Suorsa Venla Anniina
Vaarna Cristian Eelis
Vähäsilta Vilhelm Joel Georgios
3 poikaa, 3 tyttöä, yhteensä 6

SEURAKUNTAAN MUUTTANEET

Dianoff Heimo Aleks
Eronen Jenni Susanna
Heino Sari Susanna
Hyvönen Ritva Kyllikki
Ísid Dunja
Jerkov Josip
Kebbassi Edvard Elias
Koleta Mikke Mihallq
Lipponen Jani Tapio
Luosola Aimo Aleksander
Mecherski Dmitri
Meshchersky Gennady
Minaeva Evgueniia
Määttänen Ida
Pajunen Elsi-Maria Marjatta
Pajunen Maarika Nina Teresa
Pajunen Nina Essi Kastehelmi
Pasanen Svetlana
Pääjärvi Natalia
Repo Pekka Taneli
9 miestä, 11 naista, yhteensä 20

IKUINEN MUISTO

Kivimäki Maria 78 v
Kuupakko Johannes 78 v
Papandreu Andreas Aleks 19 v
Rantanen Paavali 96 v
Ruohonen Aleksandra 88 v
Siidorov Elsa Ester 88 v
Toivonen Aleksandra 79 v
3 miestä, 4 naista, yhteensä 7

SEURAKUNNASTA
MUUTTANEET

4 miestä, 6 naista, yhteensä 10

VÄKILUVUN MUUTOS +9

PIIRIT :

.....
**Valamon kansanopiston ikoni-
maalausryhmät**, ohjaaja Ulla Tschur-
banoff, p. (02) 469 6537, 040 705 0307.
Salon tsasounalla ikonimaalausta tors-
taisin klo 18.00-21.00

.....
Turun ortodoksisen kirkon kuoro,
johtaja Pasi Torhamo, p. 040 835 8360.
Kuoro aloittaa harjoitukset to 22.8.
Lisätietoja saa kanttorilta.

.....
Loimaan seudun tiistaiseura
Pj. Nikolai Virevuo, Papinkatu 3-5 B,
32200 Loimaa, p. (02) 763 1085,
ti 9.4. klo 18 Virevuolla ja la 11.5.
liturgian jälkeen ev.lut. kirkon tiloissa.

.....
Raision tiistaiseura, pj. Anneli
Haapaniemi, p. 040 861 3118. Touko-
kuussa teemme retken Ruskolle isä
Ionin ja Danielan luokse. Tarkemmat
tiedot puheenjohtajalta. TI 13.8. aloite-
taan Haapaniemellä kodinpyhityksellä,
Frälssintie 7 A 5 Raisio

.....
Rauman Tiistaiseura, Laura Korsi,
pj., p. (02) 822 5919. Helena Virta, tie-
dottaja p. (02) 868 1207. Pyhän
Nikolaoksen rukoushuoneen pihan-
kohennustalkoot viikolla 21.
Seuraa UR:n Yhdistyksiä-palstaa

.....
20.-28.07. RAUMAN PITSIVIIKKO
Pyhän Nikolaoksen rukoushuone,
Länsikatu 10. Avoimna ark. klo 11-16,
pe 26.07. klo 11-18, la klo 11-16, su klo
12-16

.....
Ikonien myyntinäyttely rukoushuo-
neen Piha-ateljeessa. Sen järjestävät
Harri Stefanios ja Antti Narmala.
Avoimna kuten edellä.

Tsasounan Pihakahvila rukous-
huoneen pihassa. Avoimna kuten ed.
Tarjolla: kahvia/teetä, tuoremhua,
vastapaistettuja munkkeja, pikkupullia,
vihannes-piirakkaa ym. sekä Öljypuu
Oy:n tuotteita.

18.08. Pihakahvilan päätöskaronkka
kotiseutumuseo Muinassa klo 13.
Mukana on isä Petri. Mahdollisista
olkitalutalkoista kesän aikana ilmoite-
taan UR:n Yhdistyksiä-palstalla.

.....
Vehmaan tiistaiseura
pj. Aulis Koskinen, Laukpellontie 50,
23210 Vehmaa, p. (02) 433 1854.
su 9.6. klo 13 Aulis Koskisella ja
su 21.7. Aila Vuorella, Rekolantie 2.

Valamon Ystävät / Turun alaosasto
Pj. Erkki Terho, p. (02) 435 0583, 050
563 9432, vpj. rovasti Viktor Turha-
nen, p. (02) 432 9411. Siht. Maritta
Koskinen, p. 040 550 6348.

Turun alaosasto kokoontuu syys-
kaudella 2002 Turun ortodoksisen
kirkon seurakuntasalissa, Yliopis-
tonkatu 19 B, seuraavien ohjelmin:
MA 16.9.2002 klo 17.30 Sakari Siito-
nen: Uuden-Valamon rakennukset
MA 21.10.2002 klo 17.30 Igumenia
Marina: Lintulan luostari - Karjalasta
Heinäveden Palokkiin
MA 18.11.2002 klo 17.30 isä Vesa
Takala: Aleksanteri Syväriläinen
MA 16.12.2002 klo 17.30 Nikean
metropoliitta Johannes: Pyhien isien
opetuksia.

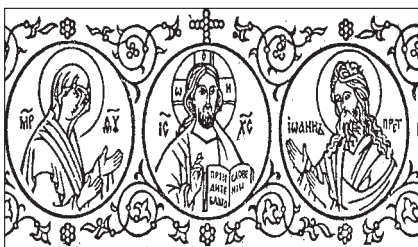
TERVETULOA!

TURUN SAARISTORISTEILY 3.8. Hinta
10 €. Ilmoittaudu virastoon.

Kirkkomme on avoimna 2.5.-1.9.
joka päivä klo 10-15.

Salon Tiistaiseura
pitää kesätaukoa elokuun loppuun.
Kokoonnumme **3.9.** klo 17.00 Salon
torille, josta suuntaamme Naarjärvelle
Eino Narisen ja Sirkka Litmasen
kesämökille saunomaan, uimaan
ja nauttimaan pöydän antimista.
Seuraavat kokoontumiset tapahtuvat
Pyhän Ristin tsasounalla 24.9.2002
klo 18. ja **15.10.2002** klo 18.
Pyhän Ristin ylentämisen muistolle
pyhitetyn tsasounan praasniekkaa
vietämme **13.-14.9.2002**
siten, että perjantaina 13.9. klo 18
on vigilia ja lauantaina 14.9. klo 10
vedenpyhitys ja liturgia klo 10.
Pj. Olli Forssen, p. (02) 733 2504,
vpj. Arvo Hoppo, p. (02) 731 1442.

**KP Karjalan ja koko Suomen
arkkipiispa Leo** on myöntänyt
ansioituneiden äitien kunniaksi
Pyhän Karitsan Ritarikunnan
merkin seurakuntamme jäsenelle
Nina Lasaroville.
Seurakunnan neuvosto on myöntänyt
seurakunnan pöytästandaarin
kiinteistölautakunnan jäsenelle
Markku Revolle kiitokseksi
työstä seurakunnan hyväksi.
**Ninalle ja Markulle monia
armorikkaita vuosia!**



Koululaiset munkkien parissa

TURUN JA SEN YMPÄRISTÖKUNTIEN PERUSKOULUN YLEMPIEN LUOKKIEKSI OPPILAIDEN PYHIINVAELLUKSELLE 11.-13.4.2002 UUDEN-VALAMON LUOSTARIIN OSALLISTUI YLI 20 MATKALAISTA.

TURUN ORTODOKSISEN USKONNON-OPETUKSEN OPETUSTOIMIKUNNAN PUHEENJOHTAJA TIINA-LIISA KILPIÖ, MISTÄ SYNTYI IDEA OPINTORETKEEN?

- Turun ortodoksisen seurakunnan opetustoimikunta on ollut huolissaan ortodoksioppilaiden peruskoulun aikaisen uskonnonopetuksen tuntimäärän niukuudesta. Oppisisältöjen saattamiseksi opetustoimikunta pitää tärkeänä yhteisten opintoretkien toteuttamista. Jo usean vuoden ajan on Turun ortodoksisen seurakunnan opetustoimikunnan aloitteesta järjestetty oppilaiden hyväksi kirkkokahvituksia ja askarteluiltoja, joiden tuotokset on myyty seurakunnan joulun- ja pääsiäismyyjäisissä. Näin kerätyt varat on laitettu pesämunaksi retki-toimintaa varten. Viime vuosina on järjestetty kevätretket Helsinkiin ikoninäyttelyyn ja Espoon pyhän Herman Alaskalaisen kirkkoon sekä Tampereen ortodoksisen kirkkoon. Oppilaiden yritteliäisyys palkittiin, kun seurakuntaneuvosto suhtautui myönteisesti opintoretken toteuttamiseen ja myönsi tarvittavat varat.

Millä tavalla matkaa valmisteltiin?

- Jo kevään 2001 oppilaiden kirkkopäivän teemana olivat pyhät Karjalan valistajat. Syyskuussa 2001 meillä oli ilo saada Uuden-Valamon luostarin johtaja **arkkimandriitta Sergei** vieraaksemme. Hän toimitti koululaisjumalanpalveluksen ja kertoi oppilaille luostarielämästä ja enkeleistä. Oppilaat olivat valmistelleet runsaasti kysymyksiä, joita he saattoivat esittää igumenille kirkkopäivän aikana. Tällä vuoden 2001 toiminnalla haluttiin luoda sekä tiedollista että emotionaalista pohjaa opintoretkele.

Mikä oli matkan tarkoitus?

- Opintoretkellämme oli kolme pää-tarkoitusta. Ortodoksisuuden vahvistaminen ja laaja-alaistaminen kirkkomme luostariperinteeseen tutustumalla ja jumalanpalveluselämään syventymällä. Toisistaan erillään asuvien ortodoksi-oppilaiden kokoamisen yhteiselle matkalle toivottiin lisäävän oppilaiden yhteenkuuluvuutta ja siten edesauttavan

kirkkoperheen jäsenenä olemista. Lisäksi kauas kotoa suuntautuvan retken tarkoituksena oli tukea oppilaiden kykyä huolehtia itsestään ja toimia yhteisön osana.

Miten opintoretki toteutui?

- Koska Uuden-Valamon luostari on



varsin suosittu matkailukohde, piti majoitusvaraukset tehdä hyvissä ajoin. Opintoretken ohjelmaa suunniteltiin yhteistyössä luostarin ja Valamon kansanopiston kanssa. Koko 26:n retkeläisemme joukko majoittui luostarin valkoiseen vierasmajaan ja osallistui monipuoliseen ruokailuun ravintola Trapesassa, jonka ruokaa kaikki kilvan kiittelimme.

Millaisia oppisisältöjä opintoretkeen kuului?

- Kaikki luostarissa järjestettävät jumalanpalvelukset sisältyivät ohjelmaan. Lähtöpäivän aamuna osallistuimme kaikki liturgiaan ja pyhään ehtoolliseen, joka lisäsi joukkomme yhteenkuuluvuudentunnetta. Valamon kansanopiston rehtori **Hannu Pöyhönen** piti kiinnostavan luennon kreikkalaisesta vanhus **Paisioksesta** ja hänen rukoustensa kautta tapahtuneista ihmeistä. Pappismunkki isä **Johannes** perehdytti meitä luostarin pääkirkkoon ja alttariin sekä museon esineistöön elävällä ja mielenkiintoisella tavalla. Isä igumeni oli lisäksi järjestänyt oppaaksi ja tulkiksi diakoni **Vjatseslavin**, joten venäjänkielisetkin oppilaamme saivat opastusta omalla äidinkielellään.

Ehdittekö tutustua Valamon luostarin ympäristöön?

- Aurinkoisessa ja lämpimässä kevät-säässä teimme kävelyretken hautausmaalle, jossa tutustuimme hautausmaan historiaan ja pyhittäjä Herman Alaskalaisen muistolle pyhitettyyn tsasounaan. Lauantaiaamuna ennen kotiin-paluun alkua patikoimme lumista hiihtoladun pohjaa pitkin matkamiehennistille asti, jossa py-sähdyimme ihailemaan Juojärven vielä talvisia maisemia. Lisäksi oppilaat saivat vapaa-ai-kanaan omatoimisesti tutustua luostarimiljööseen.

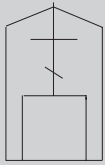
Miten luostarissa suhtaudutaan koululaisiin?

- Kuten jo aiemmin totesin, yhteistyö luostarin kanssa sujui erinomaisesti. Tuloillan ehtoopalveluksen lopussa isä Sergei toivotti pyhiinvaeltajajoukkomme tervetulleeksi. Luostarin vieraanvaraisuudesta saimme nauttia isä Sergein isännöimillä mehukesteillä, sillä hän oli kutsunut meidät vieraakseen luostarin arvokkaaseen päärakennukseen. Tämä vierailu oli monen retkeläisemme mielestä matkamme kohokohta.

Millainen tunnelma jäi matkasta?

- Kokonaisuutena matkamme onnistui yli odotusten. Pitkät ajomatkat Turusta Valamoon ja takaisin sujuivat hyvin kokeneen kuljettajamme **Tapio Rindellin** kyydissä. Oppilaat käyttäytyivät kauniisti ja saivat siitä kiitosta myös muilta pyhiinvaeltajilta sekä luostarin väeltä. Opintomatkan onnistumiseen vaikutti myös riittävän monen opettajan ja huoltajan mukanaolo, jolloin voitiin taata oppilaiden ympärivuorokautinen turvallisuus. Toivottavasti tulevaisuudessa voimme järjestää ortodoksi-oppilaille pyhiinvaellusmatkan luostarin opettavaan ja rauhoittavaan ympäristöön. Erityiset kiitokset ansaitsee Turun seurakunnan seurakuntaneuvosto, jonka myötävaikutuksesta saatoimme tämän matkan toteuttaa.

TIINA-LIISA KILPIÖTÄ HAASTATTELEVAT ANNE HOKKINEN JA MARITTA KOSKINEN



HÄMEENLINNAN

SEURAKUNTA

Matti Alangon katu 11
13130 HÄMEENLINNA

Kirkkoherranvirasto on avoinna:
Ti, ke, pe klo 9.30-12.00
P. (03) 616 5228, Fax (03) 616 5248

Kirkkoherra: Markku Aroma, markku.aroma@ort.fi
P. (03) 616 5229 (virkaahuone), (03) 612 7166 (koti)

Muu papisto: pastori Kai Sahlberg
P. (019) 733 911, 0400 107 232

Kanttori: Leena Honkamäki
P. (03) 618 4254 (koti), 040 707 6715

Kanslisti: Hellevi von Essen

PYHÄKÖT:

HÄMEENLINNAN ORTODOKSINEN KIRKKO
PYHÄN ALEKSANTERI NEVSKIN JA PYHÄN
JOHANNES KRYSOSTOMOKSEN MUISTOLLE
EROTTAJAKATU 2

AHVENISTON KIRKKO
PYHÄN JOHANNES KASTAJAN MUISTOLLE
VANHALLA HAUTAUSMAALLA
(KESKUSSAIRAALAA VASTAPÄÄTÄ)

ISÄNNÖITSIJÄ: YRJÖ USVASALO,
P. (03) 671 6240

JUMALANPALVELUKSET

KESÄKUU

La 1.6. klo 17 vigilia
Su 2.6. klo 10 liturgia
La 8.6. klo 17 vigilia
Su 9.6. klo 10 liturgia
La 15.6. klo 17 vigilia
Su 16.6. klo 10 liturgia
Ma 24.6. klo 10 liturgia
Johannes Kastajan syntymä

HEINÄKUU

La 6.7. klo 17 suuri ehtoopalvelus
(Ahvenisto)
Su 7.7. klo 10 liturgia
(Ahvenisto)
Tihvinskaja-juhla
Ma 8.7. klo 18 vigilia
(Pääkirkko, slaaviksi)
ti 9.7. klo 10 liturgia
(Pääkirkko, slaaviksi)
La 13.7. klo 17 suuri ehtoopalvelus
(Ahvenisto)
Su 14.7. klo 10 liturgia
(Ahvenisto)
La 20.7. klo 17 suuri ehtoopalvelus
(Ahvenisto)
Su 21.7. klo 10 liturgia
(Ahvenisto)
La 27.7. klo 17 suuri ehtoopalvelus
(Ahvenisto)
Su 28.7. klo 10 liturgia
(Ahvenisto)

ELOKU

La 3.8. klo 17 suuri ehtoopalvelus
(Ahvenisto)
Su 4.8. klo 10 liturgia
(Ahvenisto)
Kristuksen kirkastuminen
Ma 5.8. klo 18 juhlayvigilia
(Ahvenisto)
Ti 6.8. klo 10 juhlayliturgia ja
hedelmien siunaus (Ahvenisto)
La 10.8. klo 17 suuri ehtoopalvelus
(Ahvenisto)
Su 11.8. klo 10 liturgia
(Ahvenisto)
Jumalan Äidin kuolonuneen
nukkuminen
Ke 14.8. klo 18 juhlayvigilia
(Ahvenisto)
To 15.8. klo 10 juhlayliturgia
(Ahvenisto)
La 17.8. klo 17 suuri ehtoopalvelus
(Ahvenisto)
Su 18.8. klo 10 liturgia
(Ahvenisto)
La 24.8. klo 17 suuri ehtoopalvelus
(Ahvenisto)
Su 25.8. klo 10 liturgia
(Ahvenisto)
Johannes Kastajan mestaus
Ke 28.8. klo 18 juhlayvigilia
(Ahvenisto)
To 29.8. klo 9.30 vedenpyhitys ja
praasniekkaliturgia (Ahvenisto)

SYYSKU

La 31.8. klo 17 vigilia
(pääkirkko)
Su 1.9. klo 10 liturgia
(pääkirkko)
Neitsyt Marian syntymä
La 7.9. klo 17 juhlayvigilia
(pääkirkko)
Su 8.9. klo 10 juhlayliturgia
(pääkirkko)
Ristin ylentäminen
Pe 13.9. klo 18 juhlayvigilia
(pääkirkko)
La 14.9. klo 10 juhlayliturgia
(pääkirkko)
Pääkirkon vihkimisen 40. vuosijuhla
La 14.9. klo 17 juhlayvigilia
Su 15.9. klo 9.30 vedenpyhitys ja
juhlayliturgia
La 21.9. klo 17 vigilia
Su 22.9. klo 10 liturgia
La 28.9. klo 17 vigilia
Su 29.9. klo 10 liturgia

Kanttori Leena Honkamäki
vuosilomalla 7.6.-1.7. 2002

Nuorten kuoron (9-18-vuotiaille)
viikonloppuleiri 10.-11.8.
Aloitetaan lauantaina klo 10.

Hämeenlinnan, Tampereen ja Turun
seurakuntien yhteinen kristinoppi-
leiri Ylöjärven Julkujärvellä 6.-14.7.

IKONILEIRI

15.-19.7.2002 Forssassa
ev.lut. srk-talossa (Kartanonkatu 16).
Opettajana Pasi-Mikael Huovinen.
Osallistujamäärä enint. 15 henkeä.
Osallistumismaksu 60 €.

IKONILEIRI

22.-26.7.2002 Hämeenlinnassa ort.
srk-salissa. Enint. 15 ikonipiirin jäsentä.
Työskentelyaika klo 10-18. Opettajana
P-M. Huovinen. Osallistumismaksu 60
€. Ilmoittautumiset L. Honkamäelle,
p. 040 707 6715.

IKONINÄYTTELY

15.8-15.9. 2002 Hämeenlinnan
ort. srk-salissa. Avajaiset liturgian
jälkeen 15.8. n. klo 11.30.

15.8. Ikonipiirin myyjäiset
srk-salissa klo 11.30-15.

Diakoniaseuran **kesäretki Turkuun**
SU 11.8. Ohjelmassa mm. liturgia
Turun ort. kirkossa, kirkkokahvit ja
käynti Askaisissa marsalkka
Mannerheimin syntymäkodissa.

(Katulapsityötä... sivulta 7 jatkuu)

että kun lapsi tuodaan lastenkotiin, hän ei olekaan aluksi halukas jäämään sinne, koska on tottunut niin sanotusti elämään vapaudessa ilman rajoja – milloin kadulla, milloin kellareissa. Ennen pitkää lastenkodista muodostuu kuitenkin todellinen koti, jossa hoitohenkilökunta korvaa vanhempien rakkautta. Lastenkodin kesäviettäpaikka on Suomenlahden rannalla Repinossa. Sinne muutetaan heti kesän alussa ja viivytään koko kesä, kunnes syksyllä palataan kouluun. Koulua lapset käyvät normaalisti muiden lasten kanssa.

Hämeenlinalaiset ovat käyneet tässä lastenkodissa useamman kerran. Antonina painotti toiminnan jatkuvuuden tärkeyttä. Monella lapsella ei ole ketään läheistä, joka kävisi tervehtimässä, ja siksi tuttujien kasvojen näkemisellä uudelleen ja uudelleen on suuri merkitys.

Antonina kertoo, että viime jouluna lahjapaketteja tehtiin noin sata. Monet yksityiset henkilöt ja seurakunnan puitteissa toimivat seurakunnat tukivat avustustyötä lahjoituksilla, joiden joukossa oli mm. 20 paria uusia talvikengkiä ja monia kymmeniä pareja käsinkudottuja villasukkia. Hämeenlinnan ortodoksisen seurakunnan antamalla avustuksella ostettiin tärkeitä ja tyynyjä.

KOTISEUTUMATKA

KYRÖLÄÄN, KANGASPELLOLLE JA MUOLAAAN KK.
29.-30.6.2002

Muolaalaisten seuran järjestämä kaatuneitten muistojuhla Kangaspellolla, Kyyrölässä ja Muolaassa sunnuntaina 30.6.2002. Matkan hinta 130 e puolihoitolla ja 125 e aamiaisella. Puolihoitoon kuuluu lounas saapumispäivänä hotellissa. Lähdöt Hämeenlinnasta, Helsingistä ja Turusta. Yöpyminen Viipurissa Hotelli Druzhbassa. Hintaan sisältyvät matkat, majoitus, reksiterointimaksu hotellille, aamusauna, aamiainen, 1 lounas puolihoitajan varanneille, kotikyläretki ja ryhmäviisumi.

Venäjälle matkustavilta vaaditaan matkavakuutus. Ryhmävakuutukseen osallistuminen maksaa 7 e. Vakuutus kattaa mahdolliset sairastumis- ja tapaturmakulut koko matkan ajan Suomesta alkaen. Venäjän matkoja varten tulee olla voimassa oleva passi. *Kaatuneitten muistojuhla* pidetään sunnuntaina **30.6.2002 klo 12 Kyyrölässä ja klo 13.30 Muolaassa**. Ajat ovat paikallisia aikoja. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 10 vuotta siitä, kun Muolaalaisten seura pystytti muistomerkit sankarivainajien haudoille.

Muistolitaniat toimittavat rovasti **Aleksander Korelin** Helsingistä, pastori **Heikki Honkamäki** Tampereelta ja kanttori **Leena Honkamäki** Hämeenlinnasta.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Antonina Sosunov-Perälä, Tykistötie 17, 13100 Hämeenlinna, p. (03) 612 5850 tai 040 721 8436.



Antonina Sosunov-Perälä (oik.), avustajia ja lapsia.

Muita kohteita

Hämeenlinnan seudulla asuu monia Kyyrölän kylästä kotoisin olevia henkilöitä. Antonina kertoikin, että on avustettu myös sen alueen lapsia ja aikuisia. Hän painotti vielä, että avustustoiminnassa on tärkeää, että paperimuodollisuudet on hoidettu asianmukaisesti, jotta rajanylitykset sujuvat mutkattomasti. Yhtenä Hämeenlinnan ortodoksisen seurakunnan rakkautentyön osana on vuotuinen pääsiäisajan avustuslipas. Sen tuotto suunnattiin tänä vuonna *Aseman Lapset* ry:lle.

Lahjana lämmin hymy

- Mitä me itse tästä sitten saamme? Antonina hymyilee ja sanoo, että hyvän mielen, lapsilta lämpimän halauksen, katseen ja hymyn. Koemme tekevämme jotakin hyödyllistä toisen eteen. Silloin eivät matkakustannukset, pakkaus- ja muut valmistelutyöt tunnu lainkaan raskailta. Antonina muistuttaa myös Matteuksen evankeliumin sanoista ”*kaikki, minkä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle*”.

Antoninan tekstin pohjalta kirjoittanut
ANNELI AHTOLA



Nyt kanttoria valitsemaan!

Tampereen seurakunnan kanttorinvaalit pidetään 9. kesäkuuta. Ehdokkaina ovat kirkkomme kanttorien kouluttaja, dir. cant. RISTO MATSI Joensuun yliopistosta ja Helsingin seurakunnan sivutoiminen kanttori VARVARA MERRAS. He vastaavat seuraavassa omaa elämäänsä ja työtään koskeviin kysymyksiin.



► Mistä asioista pidät elämässäsi?

MATSI: - Minä pidän musiikin tekemisestä yli kaiken tässä elämässäni. Sitten minä pidän lapsista ja rakkaudesta ja kivasta hauskanpidosta. Minun elämäni kuuluu kirkko, minä rakastan jumalanpalveluksia yli kaiken.

MERRAS: - Varmaan siitä, kun minulla on mahdollisuus tehdä musiikkia ja olla tekemisissä musisoivien ihmisten kanssa. Olen kesäkuussa avioitumassa ihanan miehen kanssa. Kaikki mitä teemme yhdessä, on kauhean kivaa. Pidän myös sulhaseni kanssa tehdystä hyvästä ruoasta ja leipomisesta.

► Minkälaisella mielellä suhtaudut Tampereen kaupunkiin ja seurakuntaan?

MATSI: - Minä olen ollut täällä aiemmin kanttorina neljätoista vuotta, vuodesta 1977 alkaen. Nyt olen kaksitoista vuotta opettanut Joensuun yliopistossa kirkkomusiikkia. Opiskelijat ovat julistaneet Tampereen kaupungin pyhäksi kaupungiksi sen takia, että he ovat saaneet kuulla opettajaltaan niin paljon miellyttäviä tarinoita Tampereen seurakunnasta ja kuorosta ja kanttorista ja papeista. Minusta tämä on loistava kaupunki. Ja täällä seurakunnassa viihdyin hirmu hyvin. Minä ajattelin, että en lähde täältä koskaan pois. Sanoin aina, että olen täällä eläkeikäni asti. Mutta sitten minut temmattiin opettajaksi Joensuuhun. Lähdin sinne ajatellen, että olen Joensuussa vain vuoden tai kaksi. Sain kuitenkin viran sieltä, ja sillä tiellä olen toistaiseksi ollut.

MERRAS: - Minulla on tästä kaupungista pelkästään hyviä kokemuksia. Olen käynyt täällä useita kertoja ystäväni luona. Minusta tämä on kaunis kaupunki ja sopivan kokoinen Helsinkiin verrattuna. Seurakuntaankin suhtaudun ihan positiivisesti. Tämä vaikuttaa vireämmältä paikalta kuin esimerkiksi Lahti. Tampere on mahdollisuksien kaupunki, niin kuin on myös seurakuntakin. Haluaisin solmia suhteita mahdollisimman monelle puolelle kaupungin musiikkielämää. Suhteiden luomisella ja yhteistyöllä hankkisin uusia kuorolaisia ja saisin ihmiset kiinnostumaan tästä alasta.

► Mitkä asiat ovat vahvuksiasi, kun hoidat kanttorin virkaa?

MATSI: - Minähän olen siis täysin kuoronjohtaja. Siihen olen satsannut vahvasti kanttoriksi valmistuttuani. Olen kuoronjohtajakanttori, osaan mielestäni sen homman. Olen sen oppinut silläkin tavalla, että olen saanut opettaa sitä muille. Vanha viisaushan toteaa, että jos haluat hallita jonkin asian, niin opeta se toisille, jolloin sen itsekin opit. Minun vahvuuteni on myös laulaminen, lauluääni ja siihen saatu koulutus. Osaan opettaa laulua muille, ja osaan opettaa kuoroäänien muodostamista. Se tarkoittaa, että saan kuoron soimaan miellyttävästi.

MERRAS: - Tulen hyvin ihmisten kanssa toimeen. En ole juurikaan tähänastisessa seurakuntatyössä sellaisiin ristiriitatilanteisiin, joista en olisi selvinnyt. Olen erittäin musikaalinen ja musiikillisesti lahjakas. Osaan laulaa ja soittaa ja vaikka tanssiakin tarvittaessa. Olen täyden palvelun kanttori: kaikki löytyy samassa paketissa!

► Mikä on kuoron tehtävä?

MATSI: - Jumalanpalvelukseen liittyy kolme elementtiä: teatteri, mikä tarkoittaa, että siellä osataan liikkua oikein, yliopisto, eli siellä tulee olla korkeatasoiset saarnat, sekä konserttisali, mikä tarkoittaa, että musiikin pitää soida hyvin. Kuoron tehtävä on laulaa tekstit tyylikkäästi ja sillä tavoin, että kuulijat saavat selvää. Kuoron pitää pystyä myös kohottamaan jumalanpalveluksen tunnelmaa. Kuoron pitää ottaa papisto aina huomioon niin, että kuoron musiikki vaikuttaa alttarissa ja että se suuntautuu papiston kautta kirkkokansaan päin.

MERRAS: - Kuoron tehtävä on toimia esilaulajana, edustaa seurakunnan yhteistä ääntä. Kuoron tehtävä ei ole laulaa kauniisti ja saada siitä aplodit. Sen tehtävä ei ole viihdyttää kirkossa olevia ihmisiä vaan viedä ihmisten yhteistä rukousta eteenpäin.

► Onko seurakunnan kuoro seurakuntalaisten vai laulamisen ammattilaisten kuoro?

MATSI: - Kyllä kuoro on ensisijaisesti seurakuntalaisten kuoro. Tosin minulle ei ole merkitystä sillä, onko laulaja ortodoksi. Minulle merkitsee se, että hän osaa laulaa ja että hän hyväksyy meidän oppimme. Olen valmis ottamaan keitä tahansa kuoroon, myös ammattilaisia. Mutta laulajien pitää olla hyviä. Sävelkorva pitää olla hyvä, vaikkakin lauluääntä voi aina muokata. Muuta kriteeriä kuoroon tulolle ei minulla ole. Olen nykyisin sillä kannalla, että kirkkokansan pitää saada laulaa enemmän kuin mitä meillä yleensä lauletaan.

MERRAS: - Kuoro on seurakunnan kuoro. Olisi tietenkin toivottavaa, että kuorossa olisi mahdollisimman paljon hyviä laulajia, mutta se ei tarkoita sitä, että tarvitsee olla ammattilainen. Meillä on myös erittäin hyviä amatöörejä. Mitä ikääntyviin kuorolaisiin tulee, niin tarvittaessa voi aina perustaa seniorikuoron. Ikääntyvien laulajien kysymys on vaikea asia. Ikääntyvien ihmisten pitäisi itse ymmärtää se, että kun he eivät muillakaan elämän alueilla ole enää yhtä terävässä kunnossa, niin sama koskee myös laulamista. Kuorosoinnin ja kuorossa laulamisen perusperiaate on, että laulajalla on terve ja ehjä ääni ja ettei se tule kuorosta esiin. Vanhoilla ihmisillä ääni on usein jo kulunut, jolloin se hyvin helposti pomppaa kuorosta esiin sotkemaan äänimaailmaa ja sointia.

► Miten kehittäisit kirkkomusiikkia Tampereella?

MATSI: - Minä opettaisin yksityisesti niitä kuorolaisia, jotka eivät ole saaneet äänenmuodostusopetusta aikaisemmin. Antaisin siis yksityistunteja kuorolaisille, jopa velvoittaisin heidät siihen, siis niille, jotka eivät saa koulutusta jossakin musiikkioppilaitoksessa. Tämä on tärkeä asia. Haluaisin Tampereelle aika suuren kuoron. Haluaisin johtaa myös ainakin yhtä ”maallista” kuoroa, jonka kautta edustaisin seurakunnan musiikkielämää. Ottaisin rohkeasti yhteyttä myös Konservatorioon, ja haluaisin opettaa siellä, koska olen

(jatkuu sivulla 22)

AHVENISTON KIRKON UUSI TULEMINEN

MONI AHVENISTON alueella lenkeilyt tai Kanta-Hämeen keskussairaala käynyt on ihmetelty, mikä on se pieni sinivalkoinen rukoushuone metsikössä. Kirkon ovella ei ole minkäänlaisia ilmoituksia ja rakennuksen ikkunaluukut ovat visusti lukossa. Ahveniston vanhan hautausmaan pyhän Johannes Kastajan mestauksen muistolle pyhitetty kirkko on saanut olla enimmäkseen rauhassa mutta samalla rapistua.

KIRKKO SIJAITSEE keskussairaala vastapäätä luonnontilassa olevassa metsikössä. Alueella on pieni, pinta-alaltaan 4.168 m² venäläinen hautausmaa, johon on haudattu vainajia vielä 1920-luvulla. Alueelle on haudattu niin siviili- kuin sotilasväestöä. Siellä lepää myös kolme pappia, Hämeenlinnan varuskunnan pappi **Andrei Saharov** (toimi Hämeenlinnassa 1887-1914), **pappismunkki Kallist** Valamosta (Hämeenlinnan pappina vuosina 1919-1922 sekä 1927-1928) sekä 4. tarkk'ampujarykmentin sotilas-pappi **Feodor Polozenskij** (k. 1912). Kirkon läheisyydessä on myös vuoden 1918 tapahtumien yhteydessä surmansa saaneiden punaisten joukkohauta.

Kun kirkkoa rakennettiin

Kirkon rakennusvaihe liittyy ortodoksisuuden historiaan Hämeenlinnassa 1800-luvun lopulla. Paikkakunnan ortodoksit halusivat rakentaa hautausmaalle kirkon. Hämeenlinnan paikallisen sotilaskirkon ja 2. suomalaisen jalkaväkirykmentin kirkon pappi Andrei Saharov kuvaa kirkon alkuvaiheita kirjeessään Suomen sotilaspiirin linnoitusten ulkopuolella sijaitsevien sotilasrakennusten hoitajalle eversti **K. A. Chernjavitsille** 7.10.1895:

- Hautausmaalle haluttiin rakentaa tsasouna tai kirkko omilla varoilla, ja innokkaita työntekijöitä löytyi hetkessä tähän pyhään asiaan. Rukoushetken jälkeen Johannes Kastajan pään katkaisemisen päivänä (29. elokuuta) aloitettiin pyhäkön rakennustyöt. Työt edistyivät hyvää vauhtia. Jo kuukaudessa rakennus näytti melkein valmiilta. Maalaukset sekä sisäältä että ulkoa oli tehty. Turusta toimitettiin pel-

tiä kattoa varten ja ylijääneestä materiaalista rakennettiin vielä samalleella tiivistetty vahtitupa. Kirkon valmistuksessa käytettiin paljon vanhoja tavaroita: ovia, ikkunoita, pultteja, lautoja ym. rakennustarvikkeita.

Kirkon arkkitehti edustaa tyyppillistä venäläistä länsitornillisen pitkäkirkon mallia, jossa alttarin kohdalle itäpäähän on rakennettu kuusikulmainen pieni kupoli. Kirkon räystäskammat kertovat tuon ajan koristeellisesta rakennustyylistä. Pitkällä sivulla on kolme ikkunaa palokistokehyksineen. Pohjaltaan nelionmuotoisen tornin jalustaa ja tornin yläosaa kehystää räystäskamman lähtien kolme päätykolmiota. Alttaripäästä katto on aumattu.

Kirkon vihkiminen

Arkkipiispa Antoni vihki pienen puukirkon kesäkuun 2. päivänä vuonna 1894. Ahveniston kirkon ikonostaasi on peräisin venäläisen sotilaskirkosta 1840-luvulta. Ikonostaasin oikealla puolella oleva ikoni ei ole kirkon oma suojelepyhä vaan merelläkävijöiden suojelepyhä, Pyhä Nikolaos.

Johannes Kastajan mestauspäivä valittiin kirkon tempeljuhaksi ehkä siitä syystä, että tapana oli vihkiä hautausmaiden kirkot jonkin kuolemaan liittyneen tapahtuman muistolle. Tällaisia aiheita ovat edellämämainitun lisäksi mm. Herran Ristin ylentämisen muisto sekä Herran Äidin kuolonuneeen nukkumisen muisto.

Kirkollista esineistöä on siirretty Hämeenlinnan ortodoksisen kirkon suojiin, ja tällä hetkellä kirkon sisällä olevat ikonit ja kirkkotekstiilit ovat varsin vaatimattomia. Pyhäkössä ei ole sähköä, joten palvelukset toimitetaan tuohusten ja kynttilöiden valossa.

Toiminta hiipuu

Kirkko on kokenut historiansa aikana monia eri vaiheita. Säännölliset jumalanpalvelukset loppuivat 1920-luvulla. 1980-luvulle saakka kirkossa toimitettiin säännöllisesti kesäaikaan sijoittuvien Johan-



nes Kastajan juhlien palvelukset kesäkuun 24. ja elokuun 29. päivinä. Keskussairaalan rakentamisen yhteydessä kirkon käyttö alkoi hiipua. Seurakuntalaiset pitivät kuitenkin huolta kirkon ympäristöstä. Haravointitalkoita pidettiin vuosittain 1970-luvulle saakka.

Piispantarkastusten pöytäkirjoissa 1970-1990 -luvuilla kiinnitettiin toistuvasti huomiota kirkon huonoon yleistilaan. Yhtenä ongelmana pidettiin kirkon omistussuhdetta. Itse kirkko on seurakunnan omaisuutta, mutta kirkkorakennus sijaitsee kuntainliiton mailla. Seurakunta odotti, että kirkon ulkopuolen korjaustyöt aloitettaisiin ja vasta sen jälkeen olisi ryhdytty sisäpuolen korjauksiin.

Kirkon ikkunat on ollut pakko suojata luukuilla, koska se on joutunut useanlaisen ilkeän kohteeksi. Sisälle oli menty esimerkiksi kellotapulin tai seinään tehdyn reiän kautta ja sytytetty nuotio keskelle kirkkosalia.

Alennustila

Piispantarkastuksessa 1990 kiinnitettiin jälleen huomiota kirkon huonoon tilaan, joka ei sinänsä ollut parantunut. Jumalanpalveluksia ei edelleenkään toimitettu. Seurakuntalaiset olivat kyllä käyneet puhdistamassa kirkon sankan hämähäkin seittien peittämän sisätilan, ja ympäristöä käytiin haravoimassa, mutta rakennusta pidettiin edelleen kuin toisen omaisuutena.

Paitsi kirkkoa myös ympäröivää hautausmaata kohtaan oli harjoitettu ilkivaltaa. Monia hautakiviä oli kaadettu tai hä-

>>>

vitetty, kiviristejä katkaistu ja hautakiviin aikoinaan kiinnitettyjä ikoneita varastettu. **Metropoliitta Tiuhon** oli huoletunut kirkon kunnosta ja huomautti, että kirkkorakennus ja sen ympäristö ovat ala-arvoisessa kunnossa, mutta totesi myös, ettei ”seurakunta voi suoranaisesti vaikuttaa Ahveniston kirkon kuntoon, vaan se voi korkeintaan vedota muihin elimiin.” Kirkon alennustilan vuoksi metropoliitta esitti jopa kirkollishallitukselle, että jollei kirkon tilaan saada parannusta, tulee harkita rakennuksen purkamista.

Hämeen Sanomien artikkelissa (29.4.1990) piirivalvoja, rovasti **Olli Bergman** arvosteli myös Hämeenlinnan kaupunkia: ”Tällainen sivistystä täynnä oleva kaupunki kuten Hämeenlinna ei voi pitää yllä tuollaista roskakasa, jossa on hirveän huonokuntoinen kirkko. Toivomme, että Hämeenlinnan kaupunki ryhtyy toimiin, jotta kirkosta tulisi jälleen kirkon näköinen.”

Toiminta elpyy

Vuodesta 1996 lähtien kirkon toiminta alkoi jälleen elpyä. Sisätila oli kostea, ja huojuvan lattian raoista puhalsi kylmä ilmavirtaus. Kaikesta huolimatta haluttiin, vaikka sairastumisen uhallakin, toimittaa jumalanpalveluksia monelle rakkaaksi tulleessa pyhäkössä. Vuonna 1999 kirkon lattia kunnostettiin, ja koko sisätila siistittiin ja maalattiin. Elokuussa 2000 **metropoliitta Leo** toimitti täpötäydessä kirkossa praasniekkajuhlan palvelukset.

Ahveniston kirkko on nyt toiminut muutaman vuoden seurakuntamme kesäkirkkona. Ensimmäiset palvelukset pidetään heinäkuussa, ja jumalanpalvelukset päättyvät kirkon temppelijuhlaan Johannes Kastajan mestauksen muistopäivä-

nä 28.-29. elokuuta. Jumalanpalveluksissa käy ajankohdasta huolimatta kohtuullisen suuri joukko seurakuntalaisia ja muita kiinnostuneita. Sunnuntaisin nautitaan liturgian jälkeen kahvit kirkon pihalla luonnon helmassa. Joka kevät seurakuntalaiset kokoontuvat haravointi- ja siivoustalkoisiin. Muutamien hautojen juurelle tuodaan edelleen kynttilöitä ja kukkia.

Tulevaisuuden suunnitelmia

Tällä hetkellä kirkon kattoa korjataan Kuntainliiton toimesta, ja työn pitäisi olla valmis juhannukseen 2002 mennessä. Kirkon tunnelmallisia jumalanpalveluksia odotetaan jo innolla. Toimintaa voitaisiin vielä laajentaa käyttämällä kirkkoa esim. hautausoimituksissa, kasteissa, ehkä häissäkin.

Jo aiemmin yksityishenkilöiden lahjoituksina on kullattu muutamien hautakivien rapistuneet kirjoitukset. Haaveena olisi saada edes muutamia kirkonkelloja tyhjään kellotorniin. Tulevaisuudessa voitaisiin myös kullata tornien ruostuneet ristit. Keräyslipas on kirkossa koko tulevan kesän ajan.

LEENA HONKAMÄKI

LÄHTEET:

- TOISEN SUOMALAISEN JALKAVÄKIRYKMENTIN SOTILAS-PAPISTON KIRJEENVAIHTO. LOKAKUU 1895. HELSINKI.
- HÄMEEN SANOMAT 29.4.1990. HÄMEENLINNA.
- HÄMEENLINNAN SEURAKUNNAN PIISPANTARKASTUSTEN PÖYTÄKIRJAT 1970-1995. HÄMEENLINNAN SEURAKUNTA. HÄMEENLINNA.
- HELSINGIN METROPOLIITAN JA KIRKOLLIS-HALLITUKSEN KIRJEENVAIHTO. HELSINGIN HIIPPAKUNTA.
- ORTODOKSISUUS HÄMEENLINNASSA. HÄMEENLINNA 1993.

Osa artikkelissa käytetyistä tiedoista perustuu helsinkiläisen Timo Lehtosen sotilaskirkkotutkimuksen lähteisiin.

(...jatkuu ed. sivulta)

ammatti-ihminen opettamaan kuoronjohtoa. Sen kautta minulla olisi enemmän ihmisiä tuossa tänne meidän kirkkoomme laulamaan.

MERRAS: - Ensin on otettava tarkemmin selvää, mikä täällä on nykytilanne ja mitä kaikkea täällä on viime vuosina tehty. Koska ei kai voi olla liian hyvä kuoro. Peruskuorotyössä on varmaan paljon tekemistä, niin kuin aina. Pyrkisin kehittämään myös muutakin kuin pelkkää kuorotoimintaa. Järjestäisin jotakin kirkkomusiikkiin liittyvää niille, jotka eivät laula kuorossa, esimerkiksi luentoja ja yhteislaulutilaisuuksia, niin että kaikki pääsisivät osallistumaan kirkkomusiikin ihanaan maailmaan.

Voitko kanttorina olla mukana seurakunnassa muussakin kuin vain kanttorin töissä?

MATSI: - Kyllä voin! Olen tottunut siihen! Silloin kun olin täällä aikaisemmin, minulla oli sellainen ihana päiväpiiri, jossa käytiin läpi liturgista elämää. Olin mukana myös nuorisotyössä. Olen käytettävissä aina kirkon esittelijästä tiistaiseuratyöhön saakka. Tykkään olla ihmisten kanssa!

MERRAS: - Periaatteessa kyllä, mutta korostan sitä, että minä olen saanut koulutuksen nimenomaan kanttorin työhön. Minulla ei ole pätevyyttä eikä edellytyksiä esimerkiksi toimia pappina tai uskonnonopettajana tai jonakin muuna. Pyrkisin siihen, että työskarkani on kirkkomusiikin alalla mutta että se voi olla hyvin monipuolinen työskarkana. Kirkkomusiikkia voi viedä muuallekin kuin vain pelkästään kirkkokuoroon keskiviikkoihin harjoituksiin.

Jos sinut valitaan, kuinka pitkään ajattelet olevasi Tampereella kanttorina?

MATSI: - Minä ajattelen niin, että olisin kaksitoista vuotta. Sitten haluaisin jäädä eläkkeelle!

MERRAS: - En osaa sanoa. Elän vuoden kerrallaan! Koska sulhaseni tekee aivan muuta kuin kirkollista työtä, niin hänen työtilaisuutensa saattavat hyvin vaikuttaa myös omaan työhöni. Jossakin vaiheessa voin joutua siirtymään muualle. En pidä Tampereen kanttorin virkaa minkäänlaisena läpikulkupaikkana, silti en halua luvata olevani täällä eläkeikäni asti. Aika näyttää!

Milloin voit aloittaa täällä työsi?

MATSI: - Voin aloittaa työni heti elokuun alussa.

MERRAS: - Voin aloittaa työni ulkomaisien opintojeni vuoksi vasta vuodenvaihteessa.

KARI M. RÄNTILÄ



Ahveniston praasniekkajuhla elokuussa 2000.

Kevään radioitavat ortodoksiset hartaudet ja jumalanpalvelukset

- Su 9.6. LITURGIA, KLO 11-12, VAASA, PYHÄN NIKOLAOKSEN KIRKKO
Su 23.6. LITURGIA, KLO 11-12, TURKU, PYHÄN MARTTYRIKEISARINNA ALEKSANDRAN KIRKKO
Su 7.7. LITURGIA, KLO 11-12, HELSINKI, USPENSKIN KATEDRAALI
Su 21.7. LITURGIA, KLO 11-12, LAPPEENRANTA, JUMALANSYNNYTTÄJÄN SUOJELUKSEN KIRKKO
Su 4.8. LITURGIA, KLO 11-12, JOENSUU, PYHÄN NIKOLAOKSEN KIRKKO
Su 18.8. LITURGIA, KLO 11-12, JYVÄSKYLÄ, KRISTUKSEN YLÖSNOUSEMISEN KIRKKO
Su 1.9. LITURGIA, KLO 11-12, VANTAAN TIKKURILA, KRISTUKSEN TAIVAASEENASTUMISEN KIRKKO

RADIOITAVAT ORTODOKSISET AAMUHARTAUDET KESÄLLÄ 2002

- 29.6. ROVASTI OLAVI MERRAS, LAHTI
20.7. ROVASTI ANTERO PETSALO, KIURUVESI
10.8. ARKKIPIISPA LEO, KUOPIO
31.8. ROVASTI RAIMO KIISKINEN, OULU

RADIOITAVAT ORTODOKSISET ILTAHARTAUDET KESÄLLÄ 2002

- 16.7. PASTORI HEIKKI HUTTUNEN, ESPOO
20.8. PASTORI VESA TAKALA, KOVERO

TAMPEREEN ORTODOKSINEN SEURAKUNTA
JULKAISEEN KESÄKUUN AIKANA OMAT KOTISIVUT
OSOITTEESSA: www.tampere.ort.fi
SUUNNITTELU: SUSANNA KIVINEN, 040 535 5590
TEKNINEN TOTEUTUS: KAJ PÄLLIJEFF, 050 555 5877

Analogi

Tampereen, Turun ja Hämeenlinnan ortodoksisien seurakuntien yhteinen lehti (per. 2000/2002). 3. vuosikerta, painosmäärä 5 000 kpl.

Päätoimittaja (oto.): Kari M. Rantila
P. 040 550 6272, (03) 213 5007.

Sähköposti: km.rantila@kolombus.fi

Taitto: Susanna Kivinen

Julkaisija: Tampereen, Turun ja Hämeenlinnan ortodoksiset seurakunnat
Toimitus: Suvantokatu 10 A, 33100 Tampere
Fax (03) 3141 2740

Sähköposti: km.rantila@kolombus.fi
(tai: toimitus@orfor.com)

Tilaaminen ja osoitteenmuutokset:

Tampereen seurakunnan virasto,
Suvantokatu 10 A, 33100 Tampere
P. (03) 3141 2700 (ti-pe klo 9-13)

Julkaisuneuvosto:

Kirkkoherra Risto Lintu (pj.), kirkkoherra Markku Aroma (vpj.), kirkkoherra Petri Ratilainen, isä Kai Sahlberg, isä Harri Kahila, Marita Jouhki-Inkinen, Eeva Manni, Johan Nyman

Tilauhinta 10 euroa/vuosi

Lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa

Ilmoitushinnat (sis. alv):

1/1 sivua 170 euroa, 1/2 sivua 100 euroa,
1/4 sivua 50 euroa, 1/8 sivua 25 euroa.

Ilmoitukset toimituksen osoitteella.

Tilinumero 800018-291602.

ISSN 1458-9257

Painopaikka Tekstitaso Oy, Tampere 2002.
Seuraava numero 3/2002 ilmestyy syyskuun alussa viikolla 36, johon tuleva aineisto on jätettävä viimeistään 13.8.2002.
Numero 4/2002 ilmestyy viikolla 48.

Analogi

Ortodoksinen seurakuntalehti

Tampereen, Turun ja Hämeenlinnan seurakunnat

HUOMAA, ETTÄ
SEURAKUNTALAISENA
SAAT LEHDEN
TILAAMATTA!

TILAA

ITSELLESI TAI YSTÄVÄLLESI LAHJAKSI

Analogi 10 € /vuosi

alkaen numerosta ____ / 2002

Lehden saaja _____

Lähiosoite _____

Postinumero _____

Postitoimipaikka _____

Maksaja (ellei saaja) _____

Lähiosoite _____

Posti-
merkki

Analogi

Tampereen
ortodoksinen
seurakunta

Suvantokatu 10 A
33100 Tampere



ПИСЬМО ВАЛААМСКОГО СТАРЦА

В приходской газете «ANALOGI» публикуются духовные наставления также и на русском языке. В настоящем номере – одно из писем схи-игумена Иоанна своему духовному чаду. Схи-игумен Иоанн (1873–1958) вёл подвижническую жизнь в Печенгском монастыре, на берегу Северного Ледовитого океана, и в Старом Валаамском монастыре на Ладожском озере. Во время Советско-Финляндской войны он переехал с монастырской братией в Новый Валаам в Хейнявеси. Со своими духовными чадами отец Иоанн вёл обширную переписку, которая впоследствии была собрана и опубликована в книге «Письма Валаамского старца». В своих письмах отец Иоанн мягко наставляет своих чад в разных жизненных ситуациях.

... Знай, что во второе пришествие Господа нашего Иисуса Христа на землю, и Страшный Суд будет по Св. Евангелию. Но мы так оземленились, что мало обращаем внимания на евангельские заповеди, но очень строго судим за какие-либо обряды. Конечно, обряды нужно исполнять, установленные св. Отцами, ибо они воспитывают душу в благочестии. Но все же, всегда надо обращать больше внимания на евангельские заповеди. Господь говорит: «Не судите, да несудимы будете, чего себе не хочешь, того и людям не делай». А мы-то, что глухие, не слышим, что Господь говорит нам и свободно нарушаем Его святые заповеди.

Осуждающий всегда ошибается и неправильно судит, ибо мы не знаем причину согрешающего, а судим по своему устроению. Кто как настроен, тот так и о других и заключает, ибо кривое око на всех криво глядит. Очень хорошо сказал преп. Дорофей: «Вот, если стоит человек у угла какого-либо здания, пройдут мимо него трое, и каждый подумает по своему устроению. Религиозный подумает о нем: вероятно ждет, когда ударят в

колокол и пойдет в церковь. А вор подумает: когда будет потемнее, пойдет воровать. А блудник подумает: наверно поджидает женщину для греха». Очень справедливо сказано, и это видно почти на каждом шагу.

А насколько тяжкий грех – осуждение, приведу один пример. В некоем монастыре инок впал в блуд. Великий старец сказал: о, худо он сделал! Умер тот инок и ангел по повелению Божию принес душу старцу и сказал: «Куда повелишь определить этого инока: в Царство или в муку?» Ужаснулся старец, понял насколько тяжелый грех осуждение, горько заплакал. Через несколько времени ангел сказал: Бог простил твой грех. Однако, старец до самой смерти не оставил своего плача.

Помяни нас, Господи, егда приидеши во Царствии Твоем.

Схи-игумен ИОАНН 3.8.1954 г.
(ПИСЬМА ВАЛААМСКОГО
СТАРЦА. Pieksämäki 1990.)

Pyhittäjä Aleksanteri Syväriläinen Seura ry

**VEDENPYYHITYS
VIIKINSAARESSA
25.08.2002 klo 14.00**
(Ristisaattona laivalta kappelille)

Lähtö Laukontorilta klo 13.30
Tampereen kaupunki
Kulttuuritoimi
Tampereen ortodoksinen seurakunta

Tilaisuuden jälkeen nautitaan kahvitarjoilusta ja viinannestistä.
KAHVITARJOILU
Kaupungin järjestämä ohjelmaa.

Kuvat: Juha-Matti Martikainen